

ಅಧ್ಯಯನ - 8   Study VIII

ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಯಜ್ಞದ ನಾಲೆ ದೇವರ ಪವಿತ್ರತ್ವನು

The Channel of the Atonement

The Holy Spirit of God

ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ – ಇಂದು ಮತ್ತು ವಿಲಿಯಾಂತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ – ಪವಿತ್ರತ್ವನ ವಿವಿಧ ವಿವರಣಾ ನಾಮಗಳು : “ಪ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮ” “ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮ” ಮುಂತಾದವರುಗಳು – ಇದಕ್ಕೆ ವೈತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಅಶುದ್ಧ ಆತ್ಮ, “ಸುಳಿನ ಆತ್ಮ” “ಭಯದ ಆತ್ಮ” ಮುಂತಾದವರುಗಳು – ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿದೆ – ’ಆತ್ಮ’ ಎಂಬ ಪದದ ಮಹತ್ವ – “ದೇವರು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ” – “ಪವಿತ್ರತ್ವವು ಇನ್ನೊಂದೆಲ್ಲಾಟಿರುವುದಿಲ್ಲ” – ಆತ್ಮನ ವರಗಳು – ಪವಿತ್ರತ್ವನ ರೂಪಾಂತರಗೋಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿ – ಅಳಿತೆಯಳ್ಳಿ ಆತ್ಮ, ಅಳಿತೆಯಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮ – “ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮ” ಕ್ರಿಸ್ತ ವಿರೋಧಿ – ಇದಕ್ಕೂ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಗೂ ಕದನ – ಭಕ್ತಿ ಜನರಲ್ಲಿದ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿ ಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾದಾಡುವ ಆತ್ಮ – ಮತ್ತರದ ದುರಾಶೆಯಳ್ಳಿ ಆತ್ಮ – ಆತ್ಮನ ಬೋಧನೆ – ಪಾಕೋಂಟೆಟೋಸ್ ಅಂದರೆ ಸರ್ವಾಧಾನಪಡಿಸುವವರು – ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸತ್ಯಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಗೂ ನಡಿಸುವನು – ಅದ್ಭುತವಾದ ವರಗಳು ನಿಂತುಹೋದರೂ ಆತ್ಮನ ಮೇಲ್ಮೈಬಾರಣೆಯು ಎಂದೂ ನಿಂತಿಲ್ಲ, ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದೆ . . .

“ಯಾರಾರು ದೇವರ ಆತ್ಮನಿಂದ ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೋ ಅವರು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು. ನೀವು ತಿರುಗಿ ಭಯದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ದಾಸನ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲ. ಮಗನ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಭಾವದಿಂದ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ‘ಅಪ್ಪಾ, ತಂದೆಯೇ’ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇಂಬುದಕ್ಕೆ ಪವಿತ್ರತ್ವನೇ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುತ್ತಾನೆ” – ರೋಮಾ. 8:14-16.

“ತರುವಾಯ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮನನ್ನು ಸುರಿಸುವನು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಗಂಡಸರೂ ಹಂಗಸರೂ ಪ್ರಾಣಿಸುವರು” – ಯೋಹೇಲ 2:28.

ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಅಥವಾ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದೇ ಆದರೆ, ನಾವು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸುವುದಾಗಲೇ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ದೃವಿಕ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ದೇವರೊಡನೆ ಮನಃಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ನಡೆಸುವುದು ಇವೇ ಮುಂತಾಗಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಕಾರ್ಯವು ಬಹಳಪ್ಪು ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡ ಸ್ವಾತಿತ್ಯಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ತನ್ನ ಸೇವೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಆತನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೊಂಡ ಹೃದಯವು ಕರ್ತವ್ಯನ ಜಿತ್ತವನ್ನು. ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು, ಸ್ವಯಂ ಬಲಿದಾನದ ಇಕ್ಕಾಟ್ಯಾದ ವರಾಗ್ರವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿಯೂ, ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ನೋಡಲು ಮತ್ತು ಆತನ ಮಿಗಿಲಾದ ಅವಶ್ಯಾಲ್ಯ ವಾಗ್ಧಾನಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇದರ ನೆರವೇರಿಕೆಯು ಆತನ ದೃಷ್ಟಿ, ಅಪವಾನ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಮರಣವನ್ನೂ

ಮೀರಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ, ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಮೂಲಕ ತಂದೆಗೆ ಅಂಗೀಕಾರಾರ್ಹವೂ, ಸಂತೋಷದಾಯಕವೂ ಆದ ತನ್ನ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇದು ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಈಡುಬಲಿಯೊಂದನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ಸಬ್ಬಂದೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ : ಪಾಪ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಹಾಬಲಿಯ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ, ಮತ್ತು ಆತನ ಮಗನ ಬಲಿದಾನದ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೂಲಕ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ, ಮತ್ತು ದೃವ ಸ್ವಭಾವದ ಮಹಾಕರೆಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಜೀವ ಬಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಅಪುಗಳನ್ನು ಸುವಾತಾರಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಅಗತ್ಯವೂ, ನೆರವೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪಡಕೊಂಡ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಸಾಂಗತ್ಯ ಹೊಂದಲು ಬರಬಹುದಾಗಿದೆ ವಂತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು

ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾದದ್ದು ಪರಿಮಾಣವಾದದ್ದು ಆಗಿರುವ ದೇವರ ಜಿತ್ತವೇನೆಂದು ನೀವು ವಿವೇಚಿಸಿ ಅಪುಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಿದ ಬರಹಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಲಾಗಿ ನಾವು ಪವಿತ್ರತ್ವನು ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ‘ದೇವರ ಆಗಾಧವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು’ ಮತ್ತು ದೇವರು ಆತನನ್ನು ತ್ರೀತಿಸುವವರಿಗಾಗಿ ಕಾಯಿಸಿಸಿದ, ಆದರೆ ಮಾನವ ಕಣ್ಣಗಳು ಕಾಣದ, ಮಾನವ ಕಿವಿಗಳು ಕೇಳಿದ ವುತ್ತು ವಾನವ ಹೃದಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಭಾವಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅಪುಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. – “ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ತ್ರೀತಿಸುವವರಿಗಾಗಿ ಶಿಧಮಾಡಿರುವಂಧದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೆಳ್ಳಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಕಿವಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ಭಾವನೆಯು ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ನಮಗಾದರೋ ದೇವರು ತನ್ನ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು” – 1 ಕೊರಿಂಥ 2:9–10.

ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯು ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕುಲದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಶರತ್ತುಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ವಿಮೋಚಕನ ಬಲಿದಾನದ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಸಾಂಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಯೋವೇಲ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮೂಲಕ ಕರ್ತನು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಸೇಳಿದ್ದಾನೆ – ಯೋವೇಲ 2: 28–29. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಈ ಸತ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಸೇಳಿಯುವವನಾಗಿ ಆತನು ತನ್ನ ಆತ್ಮನನ್ನು ಸುವಾತಾರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದಾಸ ದಾಸಿಯರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸುರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಆತನ ಪವಿತ್ರತ್ವವು ಮಾನವ ಕುಲದ ಮೇಲೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರ* ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಪ್ರಗತಿಯು ಪವಿತ್ರತ್ವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಂಗತ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಅಂದರೆ, ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಪವಿತ್ರತ್ವನೊಂದಿಗೆ ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದ ಆಚೆಗೆ ಇರುವ ನಿತ್ಯಜೀವ ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗುವ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧಿತನು ಪವಿತ್ರ ಸಭೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುವುದೆಂಬ ಸತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದ ವೈಭವಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಆಗಾಧವಾದ ಸತ್ಯವು ಪ್ರಭಾವಯುಕ್ತ ಜೀವ ಜಲದ ನದಿಯಂತೆ, ಸ್ವರ್ಪಿಕದಂತೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆಂದು

ನಮಗೆ ಜಿತ್ತೆಣ ನೀಡುವಂತೆ – “ಆತ್ಮನೂ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯೂ – ಬಾ ಅನ್ನತಾರೆ. ಕೇಳುವವನು ಬಾ ಅನ್ನಲಿ. ಇಷ್ಟಪುಳ್ಳವನು ಜೀವಜಲವನ್ನು ಕ್ರಿಯವಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ – ಪ್ರಕಟನೆ 22:17.

ಆದರೆ, ಪವಿತ್ರತ್ವನ, ಆತನ ಕಾರ್ಯಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಚರಣಗಳ ಕುರಿತಾದ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಅನೇಕ ದೇವಜನರಿಂದ ಶತವಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಫೋರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅಧ್ಯೈನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಉದಯಿಸುವ ನೀತಿ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ – ಮನುಷ್ಯ ಕುಮಾರನ ದ್ವಿತೀಯಾಗಮನ (Parousia) ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಆದ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಸಷ್ಟುವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದಂತೆಯೇ ಈಗಲೂ ಈ ಸಂಬಂಧಿತವಾದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸಷ್ಟುವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ತ್ಯೇರ್ಯೇಕತ್ತ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ಎರಡನೆಯು ಶತವಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಾನಗೊಂಡು ಮೇಲೇರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತವಾನದ ವೇಳೆಗೆ ಬಹಳಪ್ಪು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿತು. ಇದು ಅನೇಕ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮನದಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯವಾದ ಪ್ರವಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತುಹೋಗಿರುವ ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿಷ್ಠಿತಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತಾ ಗೊಂದಲ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಮಂಕುಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗನು ಪೂರ್ಣ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಅದರ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಚೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ತಾನೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬೋಧನೆಗಳು ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏಕರೂಪತೆಯಲ್ಲಿಪುಗಳಾಗಿವೆ. – ಅದು ಮತ್ತೊಂದು ದೇವರಲ್ಲ, ಅದು ಆತ್ಮ ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರಾದ ತಂದೆಯೂ, ಆತನ ಏಕಮಾತ್ರ ಕುಮಾರನಾದ ಮಗನೂ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಏಕರೂಪತೆಯಿಂದ ಅನುಷ್ಠಾನ ಗೊಳಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರ್ಣ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಪುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ತಂದೆ, ಮಗನ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಈ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯ

* ಪ್ರವಾದಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಕ್ರಮವು ಅದಲುಬದಲಾಗಿದೆ. ಬಹಳಪ್ಪು ಬಹುತೇವಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯ ಬರುವವರೆಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅನೋಚರಗಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿನ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ, ಅಗಲ, ಎತ್ತರ ಆಳವನ್ನು ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ಅದರ ತಿಳಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯ ಬರುವ ವರೆಗೆ ಮರೊಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ತೈಯೇಕಳ್ಳ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಮತ್ತು ಬೋಧಿಸುವ ಬೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೈಸ್ತ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರರೂಪ ಗ್ರಂಥದ (ಪ್ರಶ್ನೆ 5 ಮತ್ತು 6) ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಒಂದೇ ದೇವರಲ್ಲಿ— ತಂದೆ, ಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮರೆಂಬ ಮೂರು ವೃಕ್ಷಗಳಿದ್ದಾರೆ. “ಈ ಮೂರವರೂ ಒಂದೇ ದೇವರಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರುಗಳು ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ, ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ”. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು “ಕತ್ತಲಿನ ಯುಗ”ದಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗೋಪ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಆಯ್ದುಗಳಿದ್ದವು, ಇದು ಅಸಮಂಜಸಕರವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲದೇ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಮೂರು ವೃಕ್ಷಗಳು ಒಬ್ಬರೇ, ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವ ಆಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ‘ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ’ ಆದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ಸಮಾನರಾಗಿರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಯಾವುದೇ ಜ್ಞಾನವಂತ ವೃಕ್ಷಗೆ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ ವೃಕ್ಷಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನು ಮೂರು ವೃಕ್ಷಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದೇ? ಆತನು ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಮೂರು ವೃಕ್ಷಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಮೂರವರೂ ಒಂದಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದೇಂದರೆ ಒಂದೇ ವೃಕ್ಷಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದಿಂದಲೂ ಈ ತೈಯೇಕಳ್ಳವೆಂಬ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳು ನಮಗೆ ಕೊರೆಯಲ್ಪಡಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಅಮಲೇರುವಂತೆ ವೇದವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆನೆರೆತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಂದ, ಇನ್ನೂ ಇತರ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಣತನದಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಯಾರೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಇದನ್ನು ಗುರುತರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ದೇವಜನರ ಮೇಲೆ ಅವರುಗಳು ದೇವರ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಂತೆ ಅವರನ್ನು ದಿಗ್ಬೀಂಗೋಳಿಸಿ ಮಂಕಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ವಂಚನೆಯಿಂದ ಹೇರುವಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದರೂ ಜಯತೀಲನಾದುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಹಸ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ‘ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ “ನನ್ನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆಯೇ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂಬಂತೆ.

ಮೇಲಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ಜಾಗರೂಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ದೇವರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಒಬ್ಬ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನು ತನ್ನ ಪ್ರಥಮವಾದ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಅಶ್ವಿಂತ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ತನ್ನ

ಸ್ಥಾವಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಪ್ಪು ಸಾಕ್ಷೀಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾಗಿ, ಕುರಿಮರಿಯ ವಧುವಾಗಿ, ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ‘ಸಹೋದರರು’ ಎಂಬುವ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇವರುಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಆತನ ಶ್ರಮೆಯ ಸಂಗಾತಿಗಳಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಮುಂದೆ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯ ಸಂಗಾತಿಗಳಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲಿಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ವೇದ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಈ ಸಾಕ್ಷಿದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದೊಡಗುಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಮುಂದುವರೆದು ಯಾವುದೇ ದೇವರವಾಕ್ಯವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ, ನಿಜವಾಗಿ ಅಥವಾ ತೋರಿಕೆಂಬಾಗಿ ಈ ಕಾಳಿವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಘರ್ಷಣೆ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಉದ್ಧರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಯಾರು?, ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ? ಏನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು.

ನಾವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಂತೆ ಅದೇ ರೀತಿಯ ತನಿಖೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸೋಣ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಗಳಾಗಿ ದೇವರ ಧರ್ಮ ನಿಯಮ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷೀಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ನಾವು ಮನುಷ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗದೇ ಇರೋಣ. ನಾವು ಮರಣಿಸಿದ ಅಥವಾ ಜೀವಿಸಿದ ಅಥವ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತದವರಾಗಿರದ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನರ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು, ಉಳಾಹಾಮೋಹಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಇರೋಣ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯ “ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಸಕಲ ಸತ್ಯಾಯ್ಯಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಧಿವಾಗುವಂತೆ” (2 ತಿಮೋ. 3:17 ನೋಡಿರಿ) ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇಡೋಣ ಮತ್ತು ಆತನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಯಸೋಣ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷೀಗಳನ್ನು ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ತರೋಣ ಮತ್ತು ಅಂಥಾಃ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವು ಮಾತ್ರವೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಂಬೋಣ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಲೂ ಮಾಡುವವರಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿವವನಿಗೆ ಅದು ತೆರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಅದು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ - ಯೆಶಾಯ 8:20; ಮಾತ್ರಾಯ 7:7,8.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಗಳಿವೆ. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ವಿವಿಧ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸಿ ಅವುಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರತ್ವತ್ವನನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ - “ದೇವರ ಆತ್ಮನು” “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮನು” “ಪವಿತ್ರತ್ವಯ ಆತ್ಮನು” “ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನು” “ಸ್ವಾಸ್ಥ ಮನಸ್ಸಿನ ಆತ್ಮನು” “ಬಿಂಗಡಯ ಆತ್ಮನು” “ತಂದೆಯ ಆತ್ಮನು” “ವಾಗಾನದ ಪವಿತ್ರತ್ವನು” “ದೃಷ್ಟಿಯ ಆತ್ಮನು” “ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಆತ್ಮನು” “ಜಾನದ ಆತ್ಮನು” “ತೆಚೋಮಯನಾದ ಆತ್ಮನು” “ಅಲೋಚನ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಹಿಳೆಯ ಆತ್ಮನು” “ಕೃಪೆಯ ಆತ್ಮನು” “ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಆತ್ಮನು” ಮತ್ತು “ಪ್ರವಾದನೆಯ ಆತ್ಮನು” ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿವಿಧ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಮನರುಚ್ಛರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅಂತರಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಅವುಗಳಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳು ಎಂಬ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ, ಯಾಕ್ತವಾದ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡುವವುಗಳಾಗಿವೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಆಗಿಂದಾಗೀ “ಪವಿತ್ರ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಗುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಜೋಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ “ದೇವರ ಪವಿತ್ರತ್ವ”, “ವಾಗಾನದ ಪವಿತ್ರತ್ವ” ಮುಂತಾಗಿ. ಈ ಯಾವುದೇ ನಾಮಧೇಯಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸದ ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾವುರಸ್ಯಗೋಳಿಸುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಬಯಸಬೇಕು. “ಮೂರನೆಯ ದೇವರ” ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಾಮರಸ್ಯಗೋಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅನುಗೂಣವಾಗಿ ಈ ವಿವಿಧ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಆತ್ಮನ ವಿವರಣೆ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರ ಚೈತನ್ಯ, ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆತ್ಮನನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯೆಂಬುದಾಗಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆತನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿದ್ದಾನೆ - ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ದೂಶರು ಅರ್ಥವಾ ಮನುಷ್ಯಾದವರೆಲ್ಲರು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಏಕತೆಗೆ ಅರ್ಥವಾ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಅದು ಅವರ ಸ್ವಂತಿಂ, ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯೂ ಆಗಿದೆ.

ದೇವರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗೀ ಮತ್ತೊಂದು ಆತ್ಮನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳುವುದಿದೆ. ಅದು ವಿರೋಧ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ - ‘ಭಯದ ಆತ್ಮ’, ‘ದಾಸತ್ವವೆಂಬ

ಬಂಧನದ ಆತ್ಮ’, ‘ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮ’ ‘ಸುಳಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಆತ್ಮ’ ‘ಶಕುನ ಹೇಳುವ ಆತ್ಮ’ ‘ಕ್ರಿಸ್ತ ವಿರೋಧಿಯ ಆತ್ಮ’ ‘ಜದಭಾವದ ಆತ್ಮ’ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ದುರಾತ್ಮಾಗಳಾಗಿ. ಈ ವಿವಿಧ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅರ್ಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೃತಾನರು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಯಾರೂ ಅಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವವರಾಗಿ ಇವು ‘ಅನ್ನಾಯಿದ ಆತ್ಮ’ ‘ದುರಾತ್ಮನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ದುರಾತ್ವನ ಆತ್ಮ, ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಮುಖ್ಯ ನಿದರ್ಶನವು ಸೃತಾನನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಆತ್ಮವು ಯಾರಾರು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಸೃತಾನನೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದ ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಿದರುವುದು ಬಹಳಪ್ಪು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾಗಿ ಆತ್ಮನ (ಪಿಶಾಚನ) ವಿವಿಧ ಅನ್ನಯಂತರಗಳನ್ನು ಯಾರೊಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ವಿವಿಧ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ ಅರ್ಥವಾ ಇವುಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ದೇವರನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸಬಾರದು. ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸದಾಭಿವದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸಿದಾಗ, ನಮ್ಮ ಯೆಹೋವ ದೇವರ ಆತ್ಮ, ಅದರ ವಿವಿಧ ಗೂಳಿ ಲಕ್ಣಗಳು, ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅದೇ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಆತನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದವರ, ಆತನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾದವರ, ದೇವರ ವುನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಸಾವುರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದವರ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಸಹಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ.

ಮಾನವ ಆತ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲದ, ಆದಕಾರಣ ತಪ್ಪಾದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು - ಇವುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ನಾವು ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ - ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಬಗ್ಗೆ ವೇದದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳು ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಚಿಲಿತವಾಗಿವೆ. ದೇವರ ಆತ್ಮನ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಆತ್ಮನ ಕುರಿತಾದ ತಪ್ಪಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣಗೋಳಿಸಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಆಗಾಧಗೋಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಸಾಧಾರಣ ಭಾಷಾಂತರ (Common version) ದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಿಂಚಿತ್ತಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲದ 'Holy Ghost' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸುಮಾರು ತೊಂಬತ್ತೆರಡು ಸಾರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೂಲ ಗ್ರೀಕ ಪದ Pneuma ಅಂದರೆ ‘ಆತ್ಮನು’ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ 'Ghost' ಎಂಬ ಪದವು ಅಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪರಂತು, ಇದನ್ನು ಬಹಳ

ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ‘ವೈಕ್ರಿತ್ಯ’ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಭಾಷಾಂತರ (Revised version)ದಲ್ಲಿ 'Ghost' ಎಂಬ ಪದವು ಕಂಡುಬರುವ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು 'Spirit' ಎಂಬುದಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಅಮೆರಿಕಾದ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಸಮಿತಿ (Revision Committee) ಯಾವರು ಉಳಿದ ಎಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಂಡುಬರುವ 'Ghost' ಎಂಬ ಪದದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ವಿರೋಧವನ್ನು ವೈಕ್ರಿಪದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ನೇ, ಆಂಗ್ಲೇಯ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾ ಸಮಿತಿಗಳಿರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಗುರುತರವಾದ ಶ್ರೀಯೇಕ್ರಿತ್ಯ ವಾದಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ.

ದೇವರ ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಂದ, ಮಗನಿಂದ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ವೈಕ್ರಿತ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ದೇವರು ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ನಿರಪೇಕ್ವವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥ ವೈತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವಿನೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕಸಿದ್ದು ದೇವರ ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. “ಕರ್ತವ್ಯನ ಆತ್ಮವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅದೆ, ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಶುಭ ವರ್ತನಾನವನ್ನು ಸಾರುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿಪ್ರೇಕಿಸಿದನು” (ಲೂಕ. 4:18) ಎಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಈ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ವಾಕ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “The Spirit of the Lord Jevoah shall rest upon me, because he hath anointed me to proclaim good tidings to the humble” (Isa. 61:1) ಎಂದು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮನಃ “ಆ ಅಂಕುರದ ಮೇಲೆ ಜಾಣ ವೇಳೆಕದಾಯಕ ಆತ್ಮ; ಆಲೋಚನ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಟ್ಟಿಸುವ ಆತ್ಮ, ಶಿಳ್ಳವಳಿಕೆಯನ್ನೂ, ಯೆಹೋವನ ಭಂತವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಆತ್ಮ, ಅಂತೂ ಯೆಹೋವನ ಆತ್ಮವೇ ನೆಲಿಗೊಂಡಿರುವುದು” (ಯೆಹಾಯ 11:2,3) ಎಂದು ಸಹಾ ಓದುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮನನ್ನು “ತ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮನೆಂದೂ, ತ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸು ಎಂದೂ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. – “ತ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಧ ಮನಸ್ಸು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿ” (ಫಿಲಿಪ್ಪ 2:5) ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಹಾನ 14:26ರಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನ ಉಲ್ಲೇಖವು ಪವಿತ್ರತ್ವನು ಒಬ್ಬ ವೈಕ್ರಿಯೆಂಬುದನ್ನು ರೂಜಾವಾತುಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ

ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ “ಆ ಸಹಾಯಕನು ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಪವಿತ್ರತ್ವನೇ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ತರುವನು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಗ್ರೀಕ್ ಮೂಲಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ಕ್ಷೇತ್ರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಪೂರ್ವಕಲ್ಪಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'whom' ಮತ್ತು 'He' ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಾರಣವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಪವಿತ್ರತ್ವನು' 'ತರುವನು' ಎಂಬೀ ಪದಗಳು). ಮೂಲ ಗ್ರೀಕ್ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು “ಆ ಸಹಾಯವು ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಪವಿತ್ರತ್ವವು ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ತರುವುದು” (“But the helper, the Holy Spirit which the father will send in my name, shall teach you all things and remind of those things which I said to you”).

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳನೆಯ ವಚನದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿವಾರಿಸಬಹುದು, ಸಾವರಾನ್ಯ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ವಚನವು ಇಂತಿದೆ - “ಆ ಸಹಾಯಕನು ಯಾರೆಂದರೆ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನೇ. ಲೋಕವು ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದೆಯೂ ತಿಳಿಯದೆಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಹೊಂದಲಾರದು. ನೀವು ಆತನನ್ನು ಬಲ್ಲಿರಿ; ಹೇಗೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಇರುವನು” (The Spirit of truth, whom the world cannot receive, for he dwelleth with you, and shall be in you). ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನು (The Spirit of truth) ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ‘ತಪ್ಪಗಳ ಆತ್ಮ’ (The Spirit of Error) ಎಂಬುದರ ವಿರುದ್ಧ ಪದವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಯಾವುದೇ ವೈಕ್ರಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಪದದ ಭಾಷಾಂತರವು “The Spirit of truth, which the world cannot receive, because it beholds it not, nor knows it; but ye know it; because it operates with you and will be in you” [ಆ ಸಹಾಯವು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮವೇ. ಲೋಕವು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೆಯೂ ತಿಳಿಯದೆಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊಂದಲಾರದು. ನೀವು ಅದನ್ನು ಬಲ್ಲಿರಿ; ಹೇಗೆಂದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಇರುವನು”]

ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ – “ಈತ್ಯದ ಆತ್ಮನು ಬಂದಾಗ ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಕಲ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಶೇರಿಸುವನು. ಆತನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮಾತಾಡದೆ ಕೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಅಡುವನು; ಮತ್ತು ಮುಂದಾಗುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವನು. ಆತನು ನನ್ನದರ್ಶಕಿಗಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತ ನನ್ನನ್ನೇ ಮಹಿಸೆಪಡಿಸುವನು” (ಯೋಹಾನ 16:13-14) – ಈ ವಾಕ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ ಪದವಾದ heautou ಎಂಬುದನ್ನು himself ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು itself ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಧಾರಣ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ heautou ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ ಪದವನ್ನು ಮಲ್ಲಿಂಗ, ಸೀಲಿಂಗ, ಸಮಾನ ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ನಮಂಸಕ ಲಿಂಗದ ಪದವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಆ ಪದವನ್ನು ಮಲ್ಲಿಂಗ*ವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. 1 ಕೊರಿಂಥ 11:5ರಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕಟನೆ 2:20 – “ಆ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರವಾದಿನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ...” ಮತ್ತು ಕೊರಿಂಥ 13:5 (Seeketh not her own)ರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಲಿಂಗವನ್ನಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ 1 ಕೊರಿಂಥ 11:31 (if we would judge ourselves) ಅದೇ ರೀತಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 16:15 (have addicted themselves), ಲೂಕ 22:17 (“ye divide it among yourselves), ಯೋಹಾನ 6:53 (ye have no life in you) ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಮಾನ ಲಿಂಗವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ heautou ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮಂಸಕ ಲಿಂಗವನ್ನಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ :–

“ನಾಾಳಿನ ದಿನವು ತನ್ನದನ್ನು ತಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು” (ಮತ್ತಾಯ 6:34)

“ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಧ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಆ ಮನೆಯು ನಿಲ್ಲಲಾರದು” (ಮಾರ್ಕ 3:25)

“ಕೊಂಡಿಯು ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಘಲಕೊಡಲಾರದೋ....” (ಯೋಹಾನ 15:4)

“ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೂ ಸ್ವತಃ ಅಶುದ್ಧವಾದದಲ್ಲವೆಂದು ಬಲ್ಲಿನು” (ಮತ್ತಾಯ 6:34)

“ದೇಹವೆಲ್ಲಾ . . . ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇಕ್ಕೆವಾಗಿದ್ದ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ” (ಎಥನ 4:16)

“ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಂಬಿಕೆಯು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಜೀವವಿಲ್ಲದ್ದು” (ಯಾಕೋಬ 2:17)

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ Ekinos ಎಂಬ ಪದವನ್ನು 'he' ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾಾಇಗ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರುವ ವಾಕ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು 'ಅದು' 'ಇದು' 'ಅವಗಳು' 'ಅವಳು' 'ಇದು' ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ತರ್జುಮೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಸಾಧಾರಣ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಲಿಂಗ (he, his, him ಮುಂತಾಗಿ)ಹಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಬ್ಬಿದೆ. ಈ ಪ್ರಸಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನವುಳ್ಳ ಯಾರೇ ಆದರೂ ಹೊಸಬಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರೀಕ-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಪುಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. (English concordance of New Testament).

ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ವಿವಿಧ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಲಿವೆ.

Ekinosಎಂಬ ಪದದ ವಿವಿಧ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಾವು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ:

“It shall be more tolerable in that day for Sodom than for that City” (Luke 10:12)

“ಆ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಉರಿನ ಗತಿಯು ಸೊದೊಮೂರಿನ ಗತಿಗಿಂತಲೂ ಕರಿಣವಾಗಿರುವುದು”

“She, supposing him to be the Gardener, saith ...” (John 20:15)

ಆಕೆ ಆತನನ್ನು ತೋಟಗಾರನೆಂದು ನೆನಸಿ ಆತನಿಗೆ ... – ಯೋಹಾನ 20:15

“But know this, that the Goodman of the house ... (Matt 24:43)

ಇದು ಮನೆ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ....” – ಮತ್ತಾಯ 24:43

“I do not say that ye shall pray for it ...” (1 John : 5:16)

* ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ವನಾಮವು (Pronoun) Comforter ಎಂಬ ನಾಮಪದವನ್ನು (Noun) ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ (Comforter ಎಂಬುದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಲ್ಲಿಂಗವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿ ಇವನ್ನು ಭಾವೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇದು ಯಾವುದೇ ಲಿಂಗವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ stove, table ಅನ್ನು ಮಲ್ಲಿಂಗವಾಗಿಯೂ fork ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾಗಿಯೂ woman ನಮಂಸಕ ಲಿಂಗವನ್ನಾಗಿಯೂ ಬಳಸಲಾಗುವುದು)

ಅದ'ರ' (ಪಾಪ'ದ') ವಿಷ'ಂಪುವಾಗಿ
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ -
1 ಯೋಹಾನ 5:16

"On one of those days as he taught" (Luke 20:1)

ಆ ದಿವಸಗಳೇಳಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಆತನು
ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾ...” -
ಲೂಕ 20:1.

"The same day was Sabbath (John 5:9)

“ಆ ದಿವಸ ಸಬ್ಬತ್ತೆ ದಿನವಾಗಿತ್ತು - ಯೋಹಾನ
5:10.

"The Child was cured from that very hour"
(Mathew 17:18)

ಆ ದಿವಸವೇ (ಕ್ಷಣವೇ) ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ
ಸಫ್ಫಾವಾಯಿತು - ಮತ್ತಾಯ 17:18.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಸೇರಿದ ಲಿಂಗವನ್ನು
ಅದರ ಸದ್ಗುಣ ಅಥವಾ ಗುಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದು
ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿವಾದುದೇನೂ ಅಲ್ಲ; ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ, ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯನ್ನು ನಾವು ಓವ್ರು
ಮರುಷನಾಗ್ನಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಆತನ ಶಕ್ತಿ, ಆತನ
ಆತ್ಮ, ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಮತ್ತು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು
ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನೂ ಅದರಂತೆಯೇ ಮಲ್ಲಿಂಗವಾಗಿಯೇ
ನಿಶ್ಚಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಂಸಕ ಲಿಂಗದ್ವಾಗಿರು
ವಾಪುಗಳನ್ನು ಮಲ್ಲಿಂಗ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದವುಗಳನ್ನಾಗಿ
ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು ಅಪರೂಪವಾದುದೇನಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ
ಅವುಗಳು ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳವುಗಳೂ, ಬಲಯೂತ
ವಾದವುಗಳೂ ಅಥವಾ ಸಹನೆಯುಳ್ಳವುಗಳು ಮತ್ತು
ಕೋಮಲವಾದವುಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯ
ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ
'ಆತನು' (ಮಲ್ಲಿಂಗ) ಎಂಬುದಾಗಿ ಮತ್ತು ಚಂದನನ್ನು
'ಆಕೆ' (ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ) ಎಂಬುದಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ತಪ್ಪ
ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಅಲ್ಲವಾದರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಲಿತದಲ್ಲಿರುವಂತೆ
ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಓವ್ರು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ
ಆಲೋಚನೆಯಂತೆ (ದೇವರ ಆತ್ಮನು, ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು
ಶಕ್ತಿಯು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ - ಆತನು ತಂದೆಯ ಆತ್ಮನು)
ದೇವರನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮರುಷನು, ಜೀವದ ಉತ್ಪಾದಕ, ಜೀವದ
ವಾತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದದ ವೂಲವೂ ಎಂದು
ಗುರುತಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಮಲ್ಲಿಂಗ ಸರ್ವನಾಮವನ್ನು
ಆತನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಝರಾಮದೇ ಏಕೆಗಳಿರಬಾರದು.
ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸರ್ವನಾಮವಾದ

ಉಪಯೋಗವು ದೇವರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವನ್ನು ದೇವರು ಮತ್ತು
ಮಗನಿಗಿಂತ ಬೇರೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು - ಬೇರೊಬ್ಬ
ದೇವರೆಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು
ದೇವರ ಪ್ರಭಾವ, ಆತನ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಮಗನಿಗಾ ಸಹಾ.
ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇವುಗಳು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು
ಪ್ರಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ.

‘ಆತ್ಮ’ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ The Meaning of the Word "Spirit"

ಆಗ ‘ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ
ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಇರುವ ಅರ್ಥವಾದರೂ ಏನು?
ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.
- ದೃವಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯ
ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ‘ಆತ್ಮ’ ಎಂಬ ಪದವು
ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಲ್ಲಿ
‘ಸ್ವಿರಿಟ್’ (ಆತ್ಮ) ಎಂಬ ಪದದ ಕಟ್ಟನಿಟಾದ
ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ, ನಂತರದಲ್ಲಿ,
ದೇವರವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಉಪಯೋಗದ ವಿವಿಧ
ರೀತಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

(1) ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ
'ಸ್ವಿರಿಟ್' (ಆತ್ಮ) ಎಂಬ ಪದವು ಹಿಬ್ರೂ ಬಾಷೆಯ ruach
ಎಂಬುದರ ಭಾಷಣಂತರವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ
ಮಹತ್ತೆ ಅಥವಾ ಮೂಲ ಅರ್ಥ Wind (ಗಾಳಿ) ಆಗಿದೆ.
ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ 'ಸ್ವಿರಿಟ್' (ಆತ್ಮ)
ಎಂಬ ಪದವು ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾದ Pneuma
ಎಂಬುದರಿಂದ ಬಂದುದು. ಇದರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಹತ್ತೆ
ಅಥವಾ ಮೂಲ ಅರ್ಥವೂ ಸಹಾ Wind (ಗಾಳಿ) ಆಗಿದೆ.
ಆದರೆ ನಾವು 'ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ'ವನ್ನು 'ಪವಿತ್ರ ಗಾಳಿ' ಎಂಬುದಾಗಿ
ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು
ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಾನಿಸಿಕೂಡದು. ಈ
ವಿಷಯವು ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಬಹಳ ದೂರವಾಗಿದೆ.
ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಅಸ್ವಷ್ಟವಾದ ವಿಜಾರವನ್ನು
ವಿಧಾವಂತರು, ಅವಿಧಾವಂಥರು ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ
ಸಹಾಯವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸಲು
ಪ್ರಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಪದಗಳ
ಮೂಲ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ
ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಯಾಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಈ
ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಉಪಯೋಗವಾಯಿತೆಂದು
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದೇವೆ.

‘ಗಾಳಿ’ಯು ಅದೃಶ್ಯವಾದುದು, ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದೂ
ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ruach ಮತ್ತು pneuma ಎಂಬ ಈ

ಪದಗಳು ಕೆಮೇಣಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಸಾರ ಅಥಗಳನ್ನು ನೀಡುವವುಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಅದ್ಯತ್ಯೇ ಶಕ್ತಿ, ಪ್ರಭಾವ ಗಳ ನ್ಯಾಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವುಗಳಾಗಿವೆ. ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಮಾನವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾದ ವಿವಿಧ ವಾಹಿನಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಪಾರುಪತ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ 'ಸ್ವರಿಂತ್' (ಅತ್ಯ) ಎಂಬ ಈ ಪದವು ಕರ್ತನ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯೇವ ಹಾರಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸೋಣವಾಯಿತು. ಸಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸಹಾ ಇದು ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಮಾನವ ಪ್ರಭಾವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಾನವರ ಜೀವನ ಶಕ್ತಿಯಾದ 'ಜೀವ ಶಾಸ್ತ್ರ'. ಇದು ಅದೃಶ್ಯವಾದುದು. ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ 'ಜೀವಾತ್ಮ' ಅಥವಾ 'ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿಗೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. 'ಜೀವ' ಎಂಬುದೇ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಅದೃಶ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಹಾ ಪುರಾತನ ಕಾಲದವರು 'ಅತ್ಯ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯಲೊಡಗಿದರು. ಇಬ್ಬಿಯ ಪದವಾದ ruach ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕ್ ಪದ pneuma ಎಂಬುದರ ವಿವಿಧ ಉಪಂಥಗಳಿಗೂ ಈಗಳಿಗೂ ಕೆಳವೋಂದು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿವೆ :-

Ruach ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'blast' (ಸ್ವೋಟ/ಬಿರುಗಾಳಿ) ಎಂಬುದಾಗಿ 4 ಬಾರಿ, 'breath' (ಪ್ರಾಣ/ಉಸಿರು) ಎಂಬುದಾಗಿ 28 ಬಾರಿ, 'mind' (ಮನಸ್ಸು/ಚಿತ್ತ) ಎಂಬುದಾಗಿ 6 ಬಾರಿ, 'smell' (ವಾಸನೆ) ಎಂಬುದಾಗಿ 8 ಬಾರಿ, 'wind' and 'windy' (ಗಾಳಿ/ಬಿರುಗಾಳಿ) ಎಂಬುದಾಗಿ 91 ಬಾರಿ ತಜುರುಮೆಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದರ ಉಪಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶ ಇದು "ಅದೃಶವಾದ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವ" ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕಾರಣ. ಇದರ ಕೆಲವೋಂದು ನಮೂನೆಗಳು ಇಂತಿವೆ :-

"With blast of thy nostrils the waters were gathered together" (Exo 15:8)

ನೀನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮುಸುಗೆರದಾಗ ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಒಡ್ಡಿನಂತಾಯಿತು.

"I destroy ..... All flesh wherein is the breath of life from under heaven" (Gen 6:17;7:15)

ಆಕಾಶದ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಚಿಸುವೆನು.

"In whose hand is the .... breath of all mankind" (Job 12:10)

ಸಮಾಸ್ತ ಮನುಷ್ಯರ ಆತ್ಮಗಳೂ ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವವು.

"They have all one breath; so that a man hath no pre-eminence" (Eccl 3:19)

ಎಲ್ಲಕೂ ಪ್ರಾಣ ಒಂದೇ; ಮನುಷ್ಯನು ಪಶುವಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಲ್ಲ.

"Which was a grief of mind unto Issac" (Gen 26:35)

ಇಸಾಕನಿಗೂ ..... ಮನೋವ್ಯಧಿಯಂತಾಯಿತು.

"Jehova smelleth a sweet savor" (Gen 8:21)

ಅದರ ಸುವಾಸನೆಯು ಯೊಮನಾ ಗಮನಿಸಲು.

"Noses have they but they smell not" (Psa 115:6)

ಮಾಗಿದ್ದರೂ ಮೂಸುವುದಿಲ್ಲ.

"God made a wind to pass over the earth" (Gen 8:1)

ಭೂಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿ.

"Thou didst blow with thy wind" (Exod 15:10)

ನೀನು ಉಸುರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಉದಲು.

"Stormy wind fulfilling his word" (Psa 148:8)

ಆತನ ಅಪ್ಪಣಂಹನ್ನು ನೇರವೇರಿಸುವ ಬಿರುಗಾಳಿಯೂ.

"The trees of the wood are moved with the wind" (Isa 7:2)

ಗಾಳಿಯಿಂದ ವನವೃಕ್ಷಗಳು ಅಲ್ಲಾದುವಂತೆ ನಡುಗಿದವು.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'Pneuma' ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವನ್ನು 'Ghost', 'Spirit'ಗಳಲ್ಲಿದೆ 'Life' 'Spiritual' ಮತ್ತು 'Wind' ಮುಂತಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಣ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ :

"To give life to the image of the beast" (Rev 13:15)

ಆ ಮೃಗದ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಜೀವ ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

“Forasmuch as he are zealous of the spiritual gifts”(1 Cor 14:12)

ಆತ್ಮಪ್ರೇರಿತವಾದ ನಾಡಿಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ
ಅಪೇಕ್ಷೆಸುವವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ

“The wind bloweth where it listeneth and yet
ye hear the sound thereof”(John 3:8)

ಈಳಿಯು ಮನಸ್ಸು ಬಂದ ಕಡೆ ಬೀಸುತ್ತದೆ; ಅದರ
ಸಫ್ಫಳವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀ.

ಈ ವಿವಿಧ ಭಾಷಾಂತರಗಳೆಲ್ಲವುಗಳೂ
ತ್ಯಾಗೀಕರ್ತ್ವವಾದಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದು ಎಂಬುದನ್ನು
ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ನಾವು ಈ ಭಾಷಾಂತರಗಳನ್ನು
ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ - ಅವುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಅವೇ;
ಅದರೆ 'Ruach' ಮತ್ತು 'Pneuma' ಎಂಬ ಪದಗಳು
'Spirit' ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿರುವುದು
ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅವುಗಳು
ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದನ್ನು
ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅವರ
ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇವೆ.

“ದೇವರು ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ”

“God is Spirit”

(2) “ದೇವರು ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಿ” ಎಂದೆನ್ನುವಾಗ ಆತನು
ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಆದರೆ ಅದೃಶ್ಯನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.
ಅದರಂತೆ, ದೇವದೂತರುಗಳನ್ನು ‘ಸ್ವಿರಿಟ್’ (ಆತ್ಮಗಳು)
ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವುಗಳು ಸಹಾ
ತಮ್ಮ ನೈಜ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವರಿಗೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿವೆ.
ಅವುಗಳು ಅದೃತ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುವುದೂ ಉಂಟು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ
ಯೇಸುವು ವಾನವನಾಗಿದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮ
ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತನು ಉನ್ನತ
ಸ್ಥಿತಿಗೇರಿದಾಗಿನಿಂದ “ಈಗ ಕರ್ತನು ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಿ
ಯಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. - ಈಗ ಆತನು
ಅದೃಶ್ಯನೂ, ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸುವಾತಾ
ಯುಗದ ಸಭೆಗೆ ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ವಭಾವದ
ಬದಲಾವಣೆಯೊಂದನ್ನು ವಾಗ್ಘಾನಮಾಡಲಾಗಿದೆ. “ತ್ತಿಸ್ತನು
ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾದರೆ ನಾವು ಆತನ ಹಾಗಿರುವೆವೆಂದು ಬಲ್ಲಿವು;
ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ಆತನನ್ನು
ನೋಡುವೆವು” (1 ಯೋಹಾನ 3:2) ಎಂದು ಬರೆದದೆ.
ಸಭೆಯು ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ತನ್ನ ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ
ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನಿಂದ ನೂತನ

ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅದುವೇ ಆತ್ಮಿಕ ಸ್ವಭಾವ.
ಆತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡದ್ದು ಮನರುತ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಂದ
ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು
ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ‘ಆತ್ಮ’ ಎಂಬ ಪದದ ಈ
ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ, ಇದು
ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ - ಆತ್ಮಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ -
2 ಕೊರಿಂಥ 3:17, ಯೋಹಾನ 3:6.

(2) “ಆತ್ಮ” ಎಂಬ ಪದದ ಮತ್ತೊಂದು
ಉಪಯೋಗವೆಂದರೆ ಅದು ‘ಉತ್ತಾಧನಾ ಶಕ್ತಿ’ ಅಥವಾ
‘ಫಲದಾಯಕತ್ವ’ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ. ಆದಿ 1:2 ರಲ್ಲಿ
ಹೇಳುವಂತೆ “ದೇವರಾತ್ಮವು ಜಲಸಮೂಹಗಳ ಮೇಲೆ
ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು” - ಹಾಗಂದರೆ, ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು, ಆತನ
ತೇಜಸ್ಸಿನ ವಾಹನವು ನೀರನ್ನು ಫಲವತ್ತಾಗಿಸಿತು ಅಥವಾ
ಅವುಗಳನ್ನು ಫಲದಾಯಕಗೊಳಿಸಿತು ಅಥವಾ
ಫಲಸಮೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿತು ಎಂಬಧರ್ಥ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
“ಮೂರಾತನ ಪವಿತ್ರ ಜನರು ಪವಿತ್ರವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು
ದೇವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ನಡೆಸುಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ
ಮಾತನಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಬರೆದರು”. ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು
ಫಲವತ್ತಾಗಿ ದೇವರ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ತಂದು
ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವರು ತಾನೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಹೇಳಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು -
“ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರವಾದನೆಯೂ ಎಂದೂ
ಮನಸ್ಯಜಿತ್ತದಿಂದ ಉಂಟಾದುದಲ್ಲ; ಮನಸ್ಯರು
ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದನ್ನೇ
ಮಾತನಾಡಿದರು” (2 ಪೇತ್ರ 1:21). ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು
ಮೋಶೆಯು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ನಿಷೇಖನ ಕೆಲಸಗಾರರು ದೇವರ
ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಹೇಗೆ ಆಳವಾದ ನೀರು ನೈತಿಕವಾಗಿ
ಬಾಧಿತವಾಗಿರುವುದೋ ಅಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ
ಯಾವುದೇ ಬಾಧೆಯಾಗದಂತೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ಕಾರಣ ಈ
ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟಿದೆ :-

“ಮತ್ತು ಮೋಶೆಯು ಇಸ್ರಾಯೇಲುರಿಗೆ ಹೀಗಂದನು -
ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಚಿನ್ನ
ಬೆಳ್ಳಿ ತಾಮ್ರಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೂ ರತ್ನಗಳನ್ನು
ಕೆತ್ತುವುದಕ್ಕೂ ಮರದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೆತ್ತನೇ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕರ್ತನು ಯೆಹೋದಸುಲಭದವನಾದ
ಹೂರನ ಮೊಮ್ಮೆಗನೂ ಉಂಟಿಯ ಮಗನೂ ಆಗಿರುವ
ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನೆಂಬುವವನನ್ನು ಗೂತ್ತಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ ಅವನಿಗೆ
ದಿವ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನವಿದ್ಯೆ ವಿವೇಕಗಳನ್ನೂ
ಸಕಲ ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾ ಅವನಿಗೂ ದಾನ್

ಪುಲದ ಅಹಿಸಾಮಾಕನ ಮಗನಾದ ಒಹೋಲೀಯಾಬಿನಿಗೂ ವರಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಚಮತ್ವಾರವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವರು, ನೀಲಿ ಧೂಮ್ರ ರಕ್ತವರ್ಚಣದ ದಾರದಿಂದಲೂ ನಾರು ಬಟ್ಟೆಯಿಂದಲೂ ಬೂಟೆದಾರಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು, ನೇಯುವವರು ಅಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಸುಬುದಾರರು ನಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ವಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಯಿಹೋವನಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಜಾನ್ನವನ್ನು ಪರಿಮಾಣವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ” - ವಿಮೋ. 35:30-35; 28:3; 31:3,4.

ನಾವು ತೀಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ, ಯಿಹೋವ ದೇವರು ಮೋಶೆ ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯ ಹಿರಿಯರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ನ್ಯಾಯ ನಿಷಣಿಸುವ, ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಕುಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು (ಅರಣ್ಯ. 11:17-26). ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರಾತ್ಮನ ಶಕ್ತಿಯು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ರಾಜರುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಅವರುಗಳು ದೇವರಿಗೆ ನಿಷ್ಟೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವ ತನಕ ಇತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಸೌಲನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ. - “ಆಗ ಕರ್ತನ ಆತ್ಮಪು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಂದಿತು” (1 ಸಮು. 11:6). ಅದರೆ, ಜಾನ್ನ ಮತ್ತು ನೀತಿನಿಷಣಯದ ಈ ಆತ್ಮಪು ಸೌಲನಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ದಾವೀದನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿತು - “ಕೂಡಲೇ ಕರ್ತನ ಆತ್ಮಪು ದಾವೀದನ ಮೇಲೆ ಬಂದು ನೆಲಿಗೊಂಡಿತು... ಕರ್ತನ ಆತ್ಮಪು ಸೌಲನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು”. ಆನಂತರ ದಾವೀದನ ವಿಚಾರಶೀಲತೆಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. (1 ಸಮು. 16:13-14). ನಾವು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಜಾನ್ನ ಮತ್ತು ಧ್ಯೇಯದಾಯಕ, ಭರವಸೆಯ ಆತ್ಮನ ಬದಲಾಗಿ ದೇವರ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನಾಗಿದ್ದ ಸೌಲನು ದುರಾತ್ಮ ಹೀಡಿತನಾದನು. ಆತನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಮಾನ್ಯಹೋಂದಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೌಲನು ತೀಳಿದಾಗ ಆತನು ಅಕ್ಷರಶಃ ದುಃಖಿದ ಆತ್ಮ, ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ತಿರಸ್ಥಾರದ ಈ ಆತ್ಮಪು ಅನೇಕ ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಎಡಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಅದು ದೇವರಿಂದ ಉಂಟಾಗಿ, ಆತನ ನಡೆಸುವಿಕೆ ಸೌಲನನ್ನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಪದ್ಧತಿಗೊಳಿಸಿತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ಇನ್ನೂ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ¹ "The Holy Spirit was Not Yet Given"

ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಪ್ರಥಮ ಆಗಮನ ಮೂರ್ಚದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಕರ್ತನ ಆತ್ಮನು ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಆತನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದ ಸಮಯದಿಂದ ಆತನ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಡುವವರೆಗೂ

ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದಂದು ಇಳಿದು ಬಂದು ಸುವಾತಾರ ಯುಗದ ಮುಕ್ತಾಯದ ದಿನಗಳಾದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಗೊಂಡಿತ್ತು. ಸಭೆಯ ಅವಧಿ ಪ್ರಥಮ ಮನರುತ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವವರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗಿ ನಾವು “ಆತನ (ಕ್ರಿಸ್ತನು) ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಪವಿತ್ರತ್ವ ವರವು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ” (ಯೋಹಾನ 7:39) ಎಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಸುವಾತಾರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಆತ್ಮನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯು ಹಿಂದಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಅದರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಬಲು ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ; ಈ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ‘ದತ್ತಸ್ವಿಕಾರದ ಆತ್ಮ’ ‘ಕುಮಾರತ್ವದ ಆತ್ಮ’ ‘ಸತ್ಯದಾತ್ಮ’ ವುಂತಾದ ಇದರ ಸಂಬಂಧ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಕಂಡು ಕೊಂಡಂತೆ, ಆದಾಮನ ಪತನದ ನಂತರ ಆತನ ಯಾವುದೇ ಸಂತಾನವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆಗಮನದ ಮುಂಚೆ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ; ನಂಬಿಗಸ್ತರ ತಂದೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಅಭಿಹಾಮನಿಗೆ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆತ್ಮಂತ ಶೈಷ್ವವಾದ ಬಿರುದು ಎಂದರೆ ‘ದೇವರ ಸ್ನೇಹಿತೆ’ ಎಂಬುದು. ಆದರೆ ಅಮೋಸ್ತಲನಾದ ಯೋಹಾನನು ವಿವರಿಸುವಂತೆ. ವಾಕ್ಯವೆಂಬಾತನು (ಲೋಗೋಸ್) ಮಾಂಸ ದೇಹಧಾರಿಯಾದಾಗ, ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರಿಗೆ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ (ಆಗ ಮತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ) ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ‘ಆತನ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು (ಸವಲತ್ತು ಮತ್ತು ಸದವಕಾಶಗಳನ್ನು) ಕೊಟ್ಟನು’. - “ಯಾರಾದು ಆತನನ್ನು (ಯೇಸುವನ್ನು) ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೋ, ಅಂದರೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟಬೇಕೇ ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಅಧಿಕಾರಕೊಟ್ಟನು” (ಯೋಹಾನ 1:12) ಇವರೆಲ್ಲರೂ “ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು” (13ನೇ ವಚನ) ಅಥವಾ ‘ಪಡಕೊಂಡವರು’ - ‘ಆತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡವರು’ ಎಂದು ಆತನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ. “ದೇಹದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ದೇಹವೇ, ಆತ್ಮನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಆತ್ಮವೇ” - ಯೋಹಾನ 3:6.

ವಾಕ್ಯದ ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನು ದೇವರ ಮತ್ತರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಿಶ್ಚಯ. ಆತನ ತ್ವಿಯ ಮಗನು ವಾಂಸದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಿ, ಆತನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರಿಗೆ ಆತನ ಮತ್ತರಾಗುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುವವರಿಗೆ ಈ ವಾಕ್ಯ ವಾನೆಯು ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿತ್ತು - “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾಧೀನರಾದವರನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ

ಮತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ದೊರಕಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ ಆತನು ಶೀಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾಗಿಯೂ, ಶಾಸ್ತಾಧಿನನಾಗಿಯೂ ಬಂದನು” (ಗಲಾತ್ 4:4-5). “ಆತನು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಯೋಸುಕ್ರಿಸುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಮತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದಯಾಪೂರ್ವಕವಾದ ತನ್ನ ಜಿತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದ್ದನು” (ಎಫ್ಸ 1:5-6). ಅಮೋಸ್ತಲನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಈ ಮತ್ತತ್ವವು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರ ಭಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರಲ್ಲಿ ಈ ಪಡಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ಪೂರ್ವನಿಧಾರಿತ ಸಂಭೇದನ್ನು ಮಾರ್ಪೆಸುವಪ್ಪು ಜನರಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಉಳಿದ ಇಸ್ತಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ “ದೇವರು ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಿದನ್ನು ಕಟ್ಟಾಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನ ಹಂಸರಿಗಾಗಿ ಅವರೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡನು” ಅವರು ದೇವರ ಮತ್ತರು, ಕ್ರಿಸ್ತನೊಡನೆ ಸಹಬಾಧ್ಯರು ಆಗಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ, ಇದು ಮುಂಜಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ – ರೋಮಾ. 9:4 ; 29-33, ಅ.ಕೃ 15:14.

ಆದರೆ, ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ, ಪ್ರಭಾವದ ಅಧವಾ ಆತ್ಮನ ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಸುವಾತಾರಾಯಿಗದಲ್ಲಿ ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ? ಅಮೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಮರಾತನೆ ಪಿತ್ರಗಳು, ದೇವರಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಗೌರವಾನ್ವಿತರಾದವರೂ ಮತ್ತು ಆತನ ಪವಿತ್ರತ್ವವಿನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾದವರೂ ಆಗಿದ್ದು. ಅವರಿಗೆ ಅಧ್ಯವಾಗದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದರೆಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಅಧ್ಯವಾಗದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದರೆಂಬ ಆವರನ್ನು ತನ್ನ ಸೇವಕರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡವರಾದ ಆತನ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಮಗೆ ಅದೇ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಅಧವಾ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅವುಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಈ ಹಿಂದೆ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಕಾರ್ಯಾಚಾರ ಚರಣೆಯನ್ನು ಯಾರಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ನಮಗೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಾಚಾರಣೆಯು ವಿವರಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಸೂಕ್ಷಿದೆ. ಅಮೋಸ್ತಲರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ‘ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕಗೊಂಡ’ ವಿಶೇಷ ಬೋಧಕರುಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕಾಲಾನುಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವು ದೇವರ ಮತ್ತು ಏಲ್ಲಾ ಸಂತರುಗಳೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ಜ್ಞಾನದ ಉದ್ದ್ವಾಗಿ, ಅಗಲ,

ಅಳಗಳನ್ನು ದೇವರ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿರುವುಂತೆಯೂ ಮಾಡುವುದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಮೋಸ್ತಲರ ಭಾಷೆಯಿಂದ ದೇವದೂತರುಗಳಿಗೆ ಸಹಾ (ಅವರುಗಳನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಪವಿತ್ರತ್ವವನ್ನು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ವಾಹಿನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ) ತಮ್ಮ ಸುದ್ದಿತಿಳಿಸೋಣದ ವಹಿವಾಟಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯವಾದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ಬರೆದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಗಳು ಇದಕ್ಕಂತ ಹಂಚಿಸಬಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಮೋಸ್ತಲನ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ :-

“ದೇವರು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಂತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧನೆಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಧ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ತರುವಾಯ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಆತನ ಯಾವ ಕಾಲವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಥ ಕಾಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವನೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮುಂತಿಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಗೋಽಸ್ತರವಲ್ಲ ನಿಮಗೋಽಸ್ತರವೇ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅವರು ಮುಂದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳೇ ಈಗ ಸಂಭವಿಸಿದವು ಎಂಬ ವರ್ತಮಾನವು ಪರಲೋಕದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲಪ್ಪಣಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಬಲದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸುವಾತೆಯನ್ನು ಸಾರಿದವರ ಮೂಲಕ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಲಪ್ಪಣಿದೆ. ದೇವದೂತರಿಗೂ ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನಾಗಿ” “ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾರ್ಥಿನೆಯು ಎಂದೂ ಮನುಷ್ಯನ ಜಿತ್ತದಿಂದ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯರು ಪವಿತ್ರತ್ವ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದನೇ ಮಾತಾಡಿದರು” – 1 ಪೇತ್ರ 1:10-12, 2 ಪೇತ್ರ 1:21.

**ಅದೇ ಆತ್ಮನ, ಅದೇ ಕರ್ತವ್ಯನ,
ಅದೇ ದೇವರ ವರಗಳು**

**Gifts of the Same Spirit, The Lord,
The Same God**

“ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳಂಟು, ದೇವರಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬನೇ; ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳಂಟು, ಕರ್ತವ್ಯನು ಒಬ್ಬನೇ; ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳಂಟು, ಸರ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬಹುದು ದೇವರಾತ್ಮನ

ವರಗಳು ಸರ್ವರ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ದೇವರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನವಾಕ್ಯವು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಆ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವಾಕ್ಯವು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಆ ಆತ್ಮನಿಂದಲೇ ನಂಬಿಕೆಯು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಆ ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮನಿಂದಲೇ ನಾನಾ ರೋಗಗಳನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುವ ವರಪು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಹತ್ವಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವರಪು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರವಾದನೆಯ ವರಪು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸತ್ಯ ಸತ್ಯಾತ್ಮಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವ ವರಪು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ವಿವಿಧ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ವರಪು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ವಾಣಿಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ ವರಪು ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ವರಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ಆ ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮನೇ ತನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬಾಬ್ಬನಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟ ನಿಷಿಸುತ್ತಾನೆ” - 1 ಕೊರಿಂಥ 12: 4-11.

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಸಭೆಗೆ ನೀಡುವ ಕೆಲವೊಂದು ವರಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಬೇಕಿವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಸ್ವತಃ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮತ್ತು ಆತನ ಈ ವರಗಳ ಮತ್ತು ಆದ ಸಭೆಗೆ ಉಂಟಾದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರಗಳಿರುವ ಕಾರಣ ಈ ವಿವಿಧ ವರಗಳು ಸಭೆಯ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಈ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವಾತನು ಬೇರೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಅಥವಾ ದೇವರು ಎಂದು ಸಹಾ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಎಲ್ಲವುಗಳೂ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬನೇ ಕರ್ತವ್ಯನಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಸುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಇದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೇವರ ಆತ್ಮನು, ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ವರಗಳು ಆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. “ಪ್ರವಾದನೆಗಳದರೋ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು, ವಾಣಿಗಳೋ ನಿಂತುಹೋಗುವುದು; ವಿದ್ಯೋ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು” (1 ಕೊರಿಂಥ 13:8) ಎಂದು ಅಮೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವರಗಳೂ ಸಫ್ಫಾವಾಗಿ ಸಭೆಯ ಉಧ್ಬಾಟನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನೂತನ ಯುಗದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಸಭೆಯು ಸಾಫಿತಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥದ ಆತ್ಮಸ್ತಾತ್ಮಿಕ್ಯಂ ಬರೆಯೋಣಾಗಳ ಕಾರ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಇವುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇನ್ನು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳು ಇನ್ನು ಸಾಕು, “ಅದುದರಿಂದ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಸಕಲ ಸತ್ಯಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುವನು” (2 ತಿಮೋ. 3:17) ಎಂದು ಅಮೋಸ್ತಲನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವರಗಳು ಕಣ್ಣರೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸ್ಥಿತಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ನಿಂತು ಹೋಗುವಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಿಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಶಕ್ತಿಗಿಂತ ಈಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬಿತು ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕರ್ತವ್ಯನ ಜನರು ಈಗ ಕಡಿಮೆ ಅರ್ಥರು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಇದು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಅವುಗಳ ಪ್ರಕಟನೆಯು ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವಜನರಿಗೆ ಇನ್ನುಷ್ಯಾದೆ ತಾವು ದೇವರಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಕತ ಅಧ್ಯಾಪನ ರೀತಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಂಥಾಃ ವರಗಳು ಅದ್ದುತ್ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬದಲಾಗಿ, ದೇವರ ಆತ್ಮನು ಆತನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹೊಂದಿದವರ ಮೂಲಕ ಭಾಗಶಃ ಅವರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅರ್ಥತೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಭಾಗಶಃ ಆತನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಹಂಪುಸ್ವಿನ ಅನುಪಾತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಚರಣಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅಮೋಸ್ತಲನು ಈ ಕುರಿತಾಗಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ನಂತರದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಕ ವರಗಳನ್ನು ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮತ್ತು ಆತನ ಜನರಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಈ ವರಗಳನ್ನು ಅದ್ದುತ್ವಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಅಮೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ “ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವರಗಳನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಿ. ಇನ್ನೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸವಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆದರೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದುಂಟಾಗುವ ವರಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳೊಳಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಸುವ ವರವನ್ನೇ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಿ” (ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಂತೆ) (1 ಕೊರಿಂಥ 12:31; 14:1). ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಾಸಿಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಮತ್ತು ಆದರ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ ಸೆಳೆಯುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಮೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವವನಾಗಿ “ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವುದು ನಂಬಿವರಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನಂಬಿವರಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲವಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು” (1 ಕೊರಿಂಥ 14:22) ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಅತ್ಯನ್ನತ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದ ಈ ವರಗಳು ಆತ್ಮೀಕವಾಗಿ

ಅತ್ಯಲ್ವವಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಆತ್ಮೀಕ ಸಭೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರುತ್ತವೆಂದೂ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಮನರುಜ್ಞೀವನವಾಗದ ಲೋಕದವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂಥಾದ್ದು ಎಂದು ಆತನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವರಗಳು, ಮತ್ತು ಇದೇ ವರಗಳ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ವರಗಳು ಸಭೆಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಲೂರಿ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿವೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವೈತಿರಿಕವಾಗಿ ‘ಆತ್ಮನ ಘಲಗಳು’ ಮೌಲ್ಯಾಧಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು, ಅವುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ, ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರೆಡೆಗೆ, ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಲೋಕದಮೇಲೆ ಅನುಕಂಪಬರಿತವಾದ ಶ್ರೀತಿಯ ಘಲಕೊಡುವಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಈ ಆತ್ಮೀಕ ಘಲಗಳನ್ನು ಅಮೋಸ್ತಲನು “ಶ್ರೀತಿ, ಸಂತೋಷ, ಸಮಾಧಾನ, ದೀರ್ಘಾಶಾಂತಿ, ದಯ, ಉಪಕಾರ, ನಂಬಿಕೆ, ಸಾಧುತ್ವ, ಶಮೆದಮೆ” (ಗಳಾತ್ 5:22) ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ‘ಘಲ’ ಎಂಬ ಪದವು ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅಲೋಚನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದು ಒಂದು ಘಲ ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮೋಜವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮತ್ತು ಶ್ರಮೆಯ ಘಲಿತಾಂಶದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮನ ಘಲಗಳೊಂದಿಗೆ: “ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆ ದಾನಗಳೂ ಕುಂಡಲ್ಪಡ ಎಲ್ಲಾ ವರಗಳೂ ಮೇಲಣಿಂದ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಬೆಳಕಿಗೂ ಮೂಲಕಾರಣನಾದವನಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತವೆ” (ಯಾಕೋಬ 1:17). ಆದರೆ ಅಂತಹ ಘಲಗಳು ಅದ್ಭುತವಾದವುಗಳಲ್ಲ, ಅವುಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾದ, ಪರೋಕ್ಷವಾದ ವರಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ವಾಗ್ಧಾನಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನ ಸೂಚನೆಗಳಿಂದ ಅಮೋಸ್ತಲರ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳು ನವೋಳಗೆ ನಾವು ಉತ್ಪನ್ನಗೊಂಡಿರುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಗಳ ವಿಧೇಯತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಪಾತವಾಗಿ ರೂಪಿತಗೊಂಡಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ, ನಾವು ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಘಲಗಳನ್ನು ಅಧವಾ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಘಲಗಳ ಅಧವ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನೂ ವಿಮೋಚನೂ, ದೇವರ ಏಕೈಕ ಕುಮಾರನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಬೆಳೆಸುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡವ ರಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಂಬಿಗಸ್ತರಾದ ಅವರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೆಂಬ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಧರ್ಮಾಬೋಧಿಂಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರಭವ ಪುನರುತ್ತಾನದಲ್ಲಿ ‘ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ಜನಿಸುವವರೂ ಆಗುವಂತೆ’ ಆತ್ಮೀಕವಾಗಿ

ಸಜ್ಜಗೊಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಮಾಣರಾದ ಸಭೆಯು ದೇವರ ಸ್ವತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳ ಶಿರಸ್ವಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯವರು ಅದರ ಜೊತೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನು ದೇವರ ಮತ್ತು ಮಗನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮನಾಗಿ ಅವರ ಸಂಗಡಿಗನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಆತ್ಮನು ಅಧವಾ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯಾದ ಯೆಹೋವ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಈ ಹಿಂದೆ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸಿದ್ದ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದು. ಈ ಸುವಾತಾರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ, ಅದನ್ನು ದೇವರ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ತರುವಂತೆ, ಮತ್ತು ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೊತೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವನ್ನಾಗಿ ಸಜ್ಜಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಇನ್ನೂ ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಪವಿತ್ರತ್ವನು ಅಧವಾ ದೇವರ ಪ್ರಭಾವವು ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಹಿಮೆಯಿಂಳು ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಲೋಕವನ್ನು ರಾಜಾಧಿರಾಜನೂ, ಕರ್ತಾರಧಿ ಕರ್ತವ್ಯನೂ ಆದಾತನ ಸ್ವೀಕಾರ ತತ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ತರುವಂತೆ ಇನ್ನೂ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಅಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧವಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ದೇವರ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವೈತಿರಿಕವಾದ ಸತ್ಯವೇನಂದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರು ವಿವಿಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನೇರವೇರಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುವವನಾಗಿದ್ದು ನಮಗೆ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳೂ ನೇರವೇರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು “ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟ ಮಾತು ನನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿ ನಾನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದನ್ನು ಕೈಗೊಡಿಸದ ಹೊರತು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ವ್ಯಾಧಾವಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ” (ಯಾವಾಯ 55:11) ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ.

**ದೃವಿಕ ಚಿತ್ತ, ಪ್ರಭಾವ, ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ
Divine Will, Influence, Power, Spirit**

ಮೇಲಿನವುಗಳಿಂದ ‘ದೇವರ ಆತ್ಮನು’ ಅಧವಾ ‘ಪವಿತ್ರತ್ವನು’ ಎಂಬುದರ ವಿಶಾಲವಾದ ಅಧ-

ವಿವರಣೆಯೆಂದರೆ – ದೇವರ ಜಿತ್ತು, ಪ್ರಭಾವ, ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದು ದೇವರ ಜಿತ್ತುಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಜಿತ್ತುದ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಪವಿತ್ರವಾದ ಜಿತ್ತುವಾಗಿದ್ದು, ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಹೆಚ್ಚೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳು ಪವಿತ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿವಿಧ ಪಾರುಪತ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಪಾರುಪತ್ಯೆಯ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಾಗ ಅವು ಆತನು ನೇರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಸಾಧಿಸಿದಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪಾರುಪತ್ಯವೂ ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಜನರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡದ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರನಾದಾತನು ಕಟ್ಟಡದ ಕಟ್ಟುವಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನೇರವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸದಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರನೂ ಆತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆತನ ನಿಯಂತ್ರಣಾದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಆತನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲಕರಣೆಯನ್ನು ಹೊಡ ಎತ್ತಡೇ ಇದ್ದಾಗ್ನೂ ಕಟ್ಟಡ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಮೋಣವಾಗಿ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರನದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ಕೆಲಸಗಾರ ಮೂಲಕ ನೇರವೇರಿಸುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅದರಂತೆ, ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನಾವು “ಯಿಹೋವನು ಭೂಮಾ೜ಾಶಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು” (ಆದ. 2:5) ಎಂದು ಓದುವಾಗ ಆತನು ವೈಕಿಗತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿದನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಆತನು ವಿವಿಧ ಪಾರುಪತ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. “ಆತನು ಉಂಟಾಗಲಿ ಎನ್ನಲು ಉಂಟಾಯಿತು” (ಆತನು ಅಪ್ಪಣಿಕೊಡಲು ಎಲ್ಲವುಗಳೂ ಹೊಡಲೇ ಉಂಟಾದವು) “ಕರ್ತನ ಅಪ್ಪಣಿಯಂದಲೇ ಆಕಾಶವು ಉಂಟಾಯಿತು... ಆತನು ನುಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತವೂ ಉಂಟಾಯಿತು” (ಕೇರಣೆ 33:6,9). ಸೃಷ್ಟಿಯು ತನ್ನಪ್ರಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಓದುವಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕಾಲಾವಧಿ ಆರು ದಿನಗಳು ಅಥವಾ ಆರು ಯುಗಗಳು. ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ತಂದೆ ದೇವರಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಜ್ಯೇಶನ್ಯದ ಮೂಲಕ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವಾಗ, ಆತನ ಜಿತ್ತು, ಆತನ ಆತ್ಮ, ಮತ್ತು ಆತನ ಜ್ಯೇಶನ್ಯ ಇವುಗಳು ನಾವು ಈ ಹಿಂದೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ

ಆತನ ಮಗನ ಅಂದರೆ ವಾಕ್ಯನ (ಲೊಗಾಸ್) ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಗತವಾದವು.

ದೇವರ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಪರಿವರ್ತನಾ ಶಕ್ತಿಯು ಈ ಸುವಾರ್ತೆ ಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಜಿತ್ತಾನುಸಾರ ಆತನ ಜನರನ್ನು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮಾರ್ಣಿ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ತರುವ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವಾಗ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಆದಿಕಾಂಡ 1:2ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಆತನ ಶಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಉನ್ನತ ಸಂಗಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಜಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಷಯವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಪ್ರಜಾಞಾರಹಿತವಸ್ತುವಿನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲ.

ಪರಿಶುದ್ಧ ಗ್ರಂಥಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು :–

(ಅ) ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಸದಾ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದೊಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

(ಆ) ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಜೀವನದ ತೇಜಸ್ಸಾಗಿರಬಹುದು, ಇದು ಭೌತಿಕವಾದ ರಚನಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ಆಲೋಚನಾ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಿತ್ವದಾಯಕವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಮಾಲುಗಳೂ ಅಥವಾ ಜ್ಯೇಶದಾಯಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮನರುತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿತು ಹಾಗೂ ಮತ್ತೆ ಆತನ ಶರೀರವಾದ ಸಭಿಯ ಮನರುತ್ಥಾನವು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದು.

(ಇ) ಇದು ಪಡಕೊಳ್ಳುವ, ಜನಿಸುವ ಅಥವಾ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯ ಜಾನಿಸಿದ ಪ್ರಭಾವವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಾಂಶದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು “ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತಿಕೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಆಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕಾರಣ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು, ಆತನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ‘ಸತ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ’ – “ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವೇ ಸತ್ಯವು”. ದೇವರ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಬರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯದ ಮನೋಧಮನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವರು ಎಂದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವರುಗಳು ನೂತನ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಸತ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಎಂದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದು.

ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಪಾಪದ ಮನವರಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಮೋಚಕನ ಅಗತ್ಯತೆ ಗಳನ್ನೊಂದ ವಾನಸಿಕವಾದ ಸಾವಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನೋದಯದ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ತರುತ್ತಾನೆ. ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಸ್ತನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ರಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕನು (advocate) ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಆತನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ‘ದೇವರಿಂದ ಪಡಕೊಂಡವರು (ಅಥವಾ ಹುಟ್ಟಿದವರು)’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯದ ವಾಕ್ಯನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರೂ, ದೇವರ ಆತ್ಮನಿಂದ ನೂತನ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಪಡಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ದೇವರ ಶರತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆತನ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಎಂದಧರ್. ದೇವರು ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ವೇನೋಧರ್ವನ್ನು ಸುರಿಂಗಾದುದೊಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಬಲಹಿನತೆಗಳನ್ನು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ಶ್ರೀಸ್ತನ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯಿಂಬ ನಿಲುವಂಗಿಯಿಂದ ಮರೆಮಾಡಿ - ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ನೀತಿನಿಣಿಯವನ್ನಂಟು ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ‘ಯೇಸು ಶ್ರೀಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಆಶೆ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳೂ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ನಡೆಸಲಪಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವಾಗ್ರಾಂತಿಕನ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸ್ವಯಂತ್ಯಾಗದ ವರಗೂ ಮರಣ ಪಯ್ಯಂತರದ ಮಾರ್ಗ ವಿಧೇಯತ್ವಕ್ಕೆ ನಡೆಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂಥವರು ‘ಪ್ರತಿತ್ವದ ಆತ್ಮವನ್ನು’ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಂದಿನಿಂದ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತಿರೂದವರೂಡನೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ತಂದೆ ದೇವರು ಅವರುಗಳ ರಕ್ಷಣಾ ನಾಯಕನ ಮೂಲಕ ಅವರು ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವರ ಜೀವಿತದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗಿಗಳೂ ಘಟನೆಗಳು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಅವರ ಒಳಗಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅವು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾದ ನೈತಿಕತೆಯ, ಸತ್ಯದ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಆತ್ಮೀಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಮುಂದುವರೆದಷ್ಟು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ನೀಡುವ ಬೋಧನೆಯಿಂದರೆ “ನೀವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿರ್ತಿ” “ಆತ್ಮನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯಿರಿ”. “ಶ್ರೀಸ್ತನ ಆತ್ಮವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸದಾ ನೆಲೆಸಲಿ ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಆಲಸ್ಯಾರರೂ, ನಿಷ್ಪಲರೂ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.”. ಅವರ ಮಾರ್ಗ

ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸಮಯದಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಶ್ರೀಸ್ತನ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದ ಅದೇ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೂ, ದೇವರ ಮನೋಧರ್ಮವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು “ಶ್ರೀಸ್ತನ ಆತ್ಮ”ವೆಂದು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿ “ಯಾವನಿಗಾದರೂ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಆತ್ಮನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಶ್ರೀಸ್ತನವನಲ್ಲ” (ರೋಮಾ. 8:9) ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

**“ಅಳತೆಗನುಸಾರವಾದ ಆತ್ಮ” ಮತ್ತು
“ಅಳತೆ ಮಾಡದೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಆತ್ಮ”**

**The Spirit by "Measure" and
"Without Measure"**

ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ಆತನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂತು ಸವಂಯಾದಲ್ಲಿ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನಾದನು; ಅದರಂತೆ ಆತನ ದೇಹವೆಂಬ ಸಭೆಯ ಅಂಗಗಳಾದವರು ಆತನ ಮರಣದಲ್ಲಿನ ತಮ್ಮ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ‘ಪಡಕೊಂಡವರು’ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ವಾಪುದೆಂದರೆ, ಸಭೆಯ ಶಿರಸ್ವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ಯಾವುದೇ ಅಳತೆ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡನು - “ದೇವರು ಯಾರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಆತ್ಮವರವನ್ನು ಅಳತೆಮಾಡಬೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ....” (ಯೋಹಾನ 3:34) ಎಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅದನ್ನು ಅಳತೆಗೆ ತಕ್ಷಂತ ಅಥವಾ ಮಿತಿಯಾದ ಅಳತೆಯಿಂದ ಪಡಕೊಂಡರು “ಪ್ರತಿಂಬಾಬುನಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ದೇವರಾತ್ಮನ ವರಗಳು ಸರ್ವರ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.... ಈ ವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮನೇ ತನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬಬುಬ್ಬನಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ” (1 ಕೊರಿಂಥ 12:7-11 : ರೋಮಾ. 12:3 ಸಹಾ ನೋಡಿರಿ). ಈ ಭಿನ್ನತೆಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನು ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣನಾದ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ, ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ನಾವುಗಳು ಸಮರ್ಪಕರೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟಿದ್ದರೂ (ನಂಬಿಕೆಯ ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿಣಿಯಿಸಲಪಟಿದ್ದರೂ) ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸಮರ್ಪಕರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಾದ ವಾನುಷ್ಯನು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರುವಾತನು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಆತ್ಮನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೃಶಿಷ್ಟತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ

ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರೆ, ಪತನದ ಕಾರಣ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಅವನತಿಯು ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಮತ್ತು ಆತನ ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಬಯಸಿ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುವುದು, ಆತನ ವಿರೋಧವಾದ ಯಾವ ಚಿತ್ತವೂ ಆತನಲ್ಲಿಲ್ಲದುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯಾ ಪತನಗೊಂಡ ಜನಾಂಗದ ಯಾವ ಸದಸ್ಯನೂ ಕರ್ತನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿರಪೇಕ್ಷವಾದ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಂಬಿವರಲ್ಲಿ, ತವುನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಪಡಿಸಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ, ಪುತ್ರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಪವಿತ್ರತನನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿ ಇದು ವಿವಿಧ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿವಿಧತೆಯು ನಾವು ದೇವ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಪತನಗೊಂಡ ಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದೊಳಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡ ಆತನ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆನುಸಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪವಿತ್ರತನನ್ನು ಹಚ್ಚಬೆಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ವೇಗವು ಮತ್ತು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲಕ್ಷಣದ ಹಚ್ಚು ಹಚ್ಚಬೆಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು, ಆತನ ಚಿತ್ತದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ, ಆತನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದರ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಬೆಂಬಿಸಿದೆ.

ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೊಂಡ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೊಡುವ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಯ್ದೆಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಳಿಸುವ, ಆತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಬಯಸುವ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು “ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟವರು” “ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟವರು” ಮತ್ತು “ಪವಿತ್ರತ್ವ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ” ದೇವರನ್ನು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಭಾವದ ಆತ್ಮವಿರಬೇಕು (ಗಳಾತ್ 5:22,23: 6:1 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ). ಆದುದರಿಂದ “ನವ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯಶೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇವರೂ ಪ್ರಭಾವಸ್ಥರೂಪನಾದ ತಂದೆಯೂ ಆಗಿರುವಾತನು ತನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳಿವಳಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದುವರೆಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಳವುಳ್ಳ

ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆತನ ನಿಮ್ಮ ಮನೋನೇತ್ರಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ಆತನಿಂದ ಕರಿಸಿಕೊಂಡವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಪದವಿ ಎಂಧದೆಂಬುದನ್ನೂ ದೇವಜನರಾದ ನವ್ಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಾಧಾರಣೆಯ ಮಹಿಮಾತಿಶಯವು ಎಂಧದೆಂಬುದನ್ನು ನಂಬುವರಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಾಧಿಸುವ ಪರಾಕ್ರಮವು ಎಷ್ಟು ಅತಿಶಯವಾದುದೆಂಬುದನ್ನೂ ನೀವು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ” (ಎಫೆಸ 1: 17-19) ಎಂದು ಹೇಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪವಿತ್ರತನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಈ ವಿವಿಧ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವೇದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಬೇರೆಯವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬ ದೇವರ ಅಗತ್ಯತೆಯು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವೈತಿರಿಕವಾಗಿ, ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರ ಯುಕ್ತವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಆತನ ಸರ್ವತ್ರಾಣವುಳ್ಳ ಶಕ್ತಿಯು ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆತನು “ಇಸ್ತ್ರಾಯೀಲ್ಯರೇ, ಕೇಳಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೆಹೋವನು ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರು” (ಧಮೋ 6:4) ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ ದೇವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಇನ್ನೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪವಿತ್ರತನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ದೇವರ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಅಷ್ಟೇ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಅನೇಕ ಆತ್ಮೀಕ ದೇವರುಗಳು – ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಆತ್ಮ, ಸಾದುತ್ತದ ಆತ್ಮ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮ, ತಂದೆಯ ಆತ್ಮ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆತ್ಮ, ನಾಯಿದ ಆತ್ಮ, ಕರುಣೆಯ ಆತ್ಮ, ಪವಿತ್ರತೆಯ ಆತ್ಮ, ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮ, ತಾಳ್ಳಿಯ ಆತ್ಮ, ಮಹಿಮೆಯ ಆತ್ಮ, ಜಾಳನದ ಆತ್ಮ, ಕೃಪೆಯ ಆತ್ಮ ಮುಂತಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದೇವರುಗಳಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಹಳೆನಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅಪೋಸ್ಟಲನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿರುವೆಂತೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿವಿಧ ತೆಂಬು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳೂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿನಾದ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರ ಒಂದೇ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ.

ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮ – ಕ್ರಿಸ್ತ ವಿರೋಧಿಯ ಆತ್ಮ

The Spirit of The World - The Spirit of Antichrist

ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮನು ದೇವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದುದಾಗಿದೆ. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕವು ಪತನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಿಯ ಕುರುಡಾಗಿಸುವ ಮತ್ತು ಭಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಮನೋಪ್ರತ್ಯೆಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಪವಿತ್ರವಾದ,

ಸತ್ಯವಾದ, ನಾಯಿವಾದ, ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಆತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ದೇವರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರವಾದ ತಿಕ್ಷಾಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಮೂಲಕ ಆತನ ಜನರು ಪಡಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ವಿವಿಧರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೇಸಗುತ್ತಿರುವ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೊಂದಿಗನ ತಿಕ್ಷಾಟ ಇದಾಗಿದೆ. ಸ್ತೋನನ ಸ್ವಾಧ್ಯಾದ ಆತ್ಮಪು ಮತ್ತರ, ಅಸೂಯೆ ಕಚ್ಚಾಟಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಲೋಕದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೇವರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು, ಪ್ರೀತಿಯ, ಸಾದುತ್ತ, ನಮ್ಮತೆ, ತಾಳ್ಳು, ಒಳ್ಳೆಯತನ, ಸಹೋದರ ಕರುಣೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಶೂಡಿದ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎರಡು ಆತ್ಮಗಳು ಅಥವಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು, ಒಂದು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯತನದ್ದು, ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ವಾಧ್ಯಾದ ಮತ್ತು ಕೆಡಕುತನದ್ದು ಆಗಿದ್ದ ಇವುಗಳು ಸದಾ ತಿಕ್ಷಾಟದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ಸಂಧಾನವು ಹೂಣಿವಾಗಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೇಸಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮದ ಒಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ‘ತ್ರಿಸ್ತು’ ವಿರೋಧಿಯ ಆತ್ಮೇಂದು ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ತ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಅದು ಆತನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಬಳೀಸ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆತನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಎಂದಾದರೂ ಬಂದಿದ್ದನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿರಂತರದಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಯ ಹೊಂದಿದೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ಅದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು, ಆತನು ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ; ಇದನ್ನೂ ಸಹಾ ಒಷ್ಟೆದೇ ಹೊದಲ್ಲಿ, ಅದು ಆತನು ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ ಆತನು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ವಿಮೋಚಕನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲೊಡಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು, ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಮತ್ತು (ನಮಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಪಡಿಸುವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ) ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಆದೇಶ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಅವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಅವುಗಳ ಬಾಹ್ಯ ಗೋಚರಿಕೆಯಿಂದಲ್ಲ, ಅವುಗಳ ಹಕ್ಕಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದಲ್ಲ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ. – “ಪೀಯರೇ, ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಲೋಕದೋಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ಆತ್ಮದ ಎಲ್ಲಾ ನುಡಿಗಳನ್ನು ನಂಬಬೇ ಆಯಾ ನುಡಿಗಳು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದವುಗಳೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂದು

ಪರೀಕ್ಷೆಸಬೇಕು” (1 ಯೋಹಾನ 4:1). “ನಾವಂತೂ ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ; ದೇವರನ್ನು ಬಲ್ಲವನು ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಆತ್ಮ, ಆದು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಆತ್ಮ ಎಂದು ಇದರಿಂದಲೇ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ” (1 ಯೋಹಾನ 4:6).

ಯುದ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಮತ್ತು ಅಪವಿತ್ರ ಪ್ರಭಾವಗಳು

Holy and Unholy Influences at Warfare

ದೇವರಿಂದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಸಮರ್ಪಕತೆಯು ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಷ್ಟಿಗಳ ಪವಿತ್ರತೆಯ, ನೈತಿಕತೆಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟಮಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ಮಾನದಂಡಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಅಥವಾ ತಕ್ಷದಾಗಿರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ವಷ್ಟಿಯೂ ಅಪವಿತ್ರವೂ, ಅನ್ಯಾತ್ಮಿಕವೂ, ಅಸತ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪ್ರಭಾವವು ಕೆಲವೇಮ್ಮೆ ಸ್ತೋನನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆತನೇ ದೇವರ ಪ್ರಮುಖ ವೈರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಪಿಠಾರಿ ನಡೆಸಿದವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗನು ಆತನೇ. ಆತನೇ ತಪ್ಪಿನ ಮೂಲ ಪ್ರವರ್ತಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ “ಸುಳ್ಳಿನ ಮತ್ತು ವಂಚನೆಯ ತಂದೆ”ಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವುಳ್ಳ ಜೀವಿಗಳ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಪ್ರಭಾವದ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆಯೇ ದುರಾತ್ಮವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ದುರಾತ್ಮದ ಪ್ರಭಾವದ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವ (ಮಹಾ ವಿಮರ್ಶಕರೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾವಂತ ಜನರಲ್ಲಿರುವ ವಿಕಾಸವಾದಿ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಧೋರಣೆಯು ಸ್ತೋನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರ ಆತ್ಮಗಳು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ನಿರ್ಬಳೀಸುವುದು (ಎಫೆಸ 6:12) ಹಾಗೂ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದುಷ್ಪ ಪ್ರಭಾವಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ತಿಳಿಗೇಡಿತನದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿ ವರ್ಗಾರ್ಥದ ಶರ್ತನಾದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದವರು (ತಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ), ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರು (ಅಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ) ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ವೇದಾಂತದ (ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ) ರಕ್ಷಾಕುವಚ ಧರಿಸಿದವರು ಮತ್ತೆಪ್ಪು ಮುಂದುವರೆದು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದ ದೇವರು ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ, ಮಾನವನಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುವ ಕೇವಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕತೆಗೆ ವಿಕಸಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವೆಂಬ ಆಶನ ದಿವ್ಯವಾಣಿಗೆ ಗಮನಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಇವು ವಿವೇಕಿಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಸ್ತುಲನು ಭರವಸೆ ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವು ಜೀವದ ಬುಗ್ಗೆಯನ್ನು, ಬೆಳಕನ್ನು ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಆಶ್ಚರ್ಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಮಾನವ ವಿಚಾರಣ ಸರಣಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬೆಳಕನ್ನು ಹೋಲಿಸಲಾಗದು. ದೇವರು ‘ಪರಿಶುದ್ಧ ಆಶ್ಚರ್ಯ’(ಪ್ರಕ್ರಿ)ವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಆಶ್ಚ (ಪ್ರಭಾವ)ವು ಸದಾಕಾಲ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯೊಂದಿನ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತದೆ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ದಲ್ಲಿರುವವರು ಮತ್ತು ಆಶನೊಂದಿಗೆ ರಾಜೀ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಆಶನ ಪವಿತ್ರ ಆಶ್ಚನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. — ದೇವರ ಆಶನ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ಆಶನು ಪಡೆದ ಏಕೈಕ ಕುಮಾರನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ವಾಸಿಸುತ್ತದೆ — ಪವಿತ್ರ ದೂತರುಗಳಿಗೆ ದೇವರ ಜಿತ್ತದ ಅಧವಾ ಆಶ್ಚದ ಹೂರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ವಂತ ಜಿತ್ತ ಅಧವಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಕೆಲವಾಟ್ಟಿನ ವಾನಸ್ಪತಿ ಅಧವ ಆಶ್ಚರ್ಯನನ್ನು ಹೊಂದಿದವರನ್ನೂಳಗೊಂಡ ಸಭೆಯು (ಅವುಗಳಿಲ್ಲ ವಾದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಆಶನವರಲ್ಲ), ಪವಿತ್ರ ಆಶ್ಚನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಹಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುವವರು ಮತ್ತು ಈ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ತುಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅಪವಿಶ್ರು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು, ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಕಳಿಹಿಕಾಕಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ನಮಗೆ ಸೈತಾನನು ಸಹಾ ಒಂದು ಆಶ್ಚ (ಪ್ರಕ್ರಿ)ವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆಶನಲ್ಲಿ ಅಶುದ್ಧವಾದ ಆಶ್ಚ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇದೆ ಮತ್ತು ಆಶನ ತನ್ನ ಈ ಅಪವಿಶ್ರುವಾದ ಆಶ್ಚ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳಿಂದ ಆಶನ ವಿವಿಧ ವಾಹಿನಿ ಮತ್ತು ನಿಯೋಗಿಗಳ* ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಪತನಗೊಂಡು ಬಿಡ್ಡ ಹೋದ ದೇವದೂತರುಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಾದರೂ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯನ್ನು, ದೇವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಶನ ಸೈತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕಳಿಕೊಂಡವರಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ತಳ್ಳಿಲ್ಪಟ ವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಅಪವಿಶ್ರು ಆಶ್ಚ ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗ ತಮ್ಮ ದುಷ್ಪ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚನನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ**. ಆದಾಮನಿಂದ ಪತನಗೊಂಡ ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚವು ಪಾಪಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗಿದ್ದಾರೆ ; ಕೆಲವರು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಪಾಪ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ “ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾವನೆ” ಇದ್ದರೂ ವಿರೋಧಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಹಾಕಲ್ಪಟವರೂ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ಆಶ್ಚನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುವವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನವ ಜಾತಿಯು — ಮಾನವರ ಮನಸ್ಸು ಅಥವಾ “ಹೃದಯಿಗಳು” ಒಂದು ರೀತಿಯ ರಣರಂಗವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಕಾಶ, ಪ್ರೀತಿ, ನ್ಯಾಯ, ಸತ್ಯ, ಪವಿತ್ರತೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಒಡಗೂಡಿದ ಪವಿತ್ರತ್ವನು, ಯೆಹೋವನ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ವಿಮೋಚಕನಾದ ಆಶನ ಮಗನ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಪಾಪ, ಅಂಧಕಾರ, ಅಸತ್ಯ, ಅಸೂಯೆ, ಹೊಟ್ಟೆಕೆಚ್ಚಿ ಇವುಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಸೈತಾನನ ದುರಾತ್ಮದೊಡನೆ ಕಾದಾಡುವುದು. ನಮ್ಮ ಆದಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮಾರಲ್ಪಟವರಾದ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬವು ತಮ್ಮ ದೌಖಲ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ, ವಂತಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ಬಲಹಿನತೆಗಳಿಂದ “ಪಾಪದ ದಾಸ/ದಾಸಿ”ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. (ರೋಮಾ. 5:12, 21; 6:16-23; 7:14; 8:20,21 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಈ ರೀತಿಯ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ದುಷ್ಪ ಪ್ರಪಂಚದ (ಸ್ಥಿತಿಯು) ದೇವರಿಂದ (ಅಧಿಪತಿಯಿಂದ) ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟಿದ್ದಾರೆ.

ಆಶನು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ “ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಒಳೆಯದೆಂದೂ, ಒಳೇದ್ದನ್ನು ಕೆಟ್ಟಪುಗಳಿಂದೂ ಹೋಧಿಸಿ, ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಬೆಳಕಿಂದೂ, ಬೆಳಕನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯೆಂದು ಸಾಧಿಸಿ, ಕಹಿಯು ಸಿಹಿ, ಸಿಹಿಯು ಕಹಿ ಎಂದು ಸಾಫಿಸುತ್ತಾನೆ” (ಯೆಶಾಯ 5:21 ; 2 ಕೊರಿಂಥ 4:4, ಎಥೆನ 6:12; ಇವುಗಳನ್ನು ಸಹಾ ನೋಡಿರಿ), ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಶನು ಹೆಚ್ಚಾದ ಜನರನ್ನು ಮಾರ್ಗ ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವರುಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆಯೂ, ಒಳೆಂಬುಪುಗಳನ್ನು ವೀಂಡಲು ಅವರಿಗೆ ಕಟ್ಟವಾಗುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಶನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕೆಟ್ಟದರ ಕಡೆಗೆ ಓರಣವಾಗಿರಿಸಿ ಈ ಲೋಕದ ಆಶ್ಚರ್ಯಾಗಿರುವ ಆಶನ ಅಪವಿಶ್ರು ಆಶ್ಚರ್ಕೆ ಒಗ್ಗೊಳ್ಳದ ಹೊರತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಆಶನು ಜನಸಮಾಹದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣಾವನ್ನು ಅವರ ಅಜ್ಞಾನದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ, ಸ್ವಾಧ್ಯತೆ ವುಂತಾದಪುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ.

* Zion's Watch Tower, Aug 1 1894

** Spiritualism - Ancient and Modern ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನೋಡಿರಿ

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮೊದಲನೆಯ ಬರೋಣದವರೆಗೆ ಕದನವು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಶ್ರೀಸ್ತನ ಮೇಲೆಯೂ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾತ್ಯಮ ದಿನದಂದು ಆತನ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಇಳಿದು ಬಂತು* ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಶ್ರೀಸ್ತನು ದೇವರಾತ್ಮ ಭರಿತನಾಗಿ, “ಈ ಲೋಕದ ಬೆಳಕನ್ನಾಗಿ” ಆತನನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವೆಂಬ ಬೆಳಕನ್ನು ಜೆಲ್ಲವವನಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಲೋಕವು ಅಂಥಕಾರಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕೂಡಲೀಯೇ ಕದನವು ಆರಂಭವಾಯಿತು; ಪಂಚಾತ್ಯಮ ಕಾಲದಿಂದ ಸತ್ಯವಾದ ಬೆಳಕು, ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮವು ಹೆಸರಿನ ಶ್ರೀಸ್ತ ಸಭೆಯವರಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಶ್ರೀಸ್ತನ ದೇಹದ ನಿಜವಾದ ಅಂಗದವರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟಿತು. ತಮ್ಮ ಶಿರಸಿನ (ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾದ) ಶ್ರೀಸ್ತನಿಂದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಹೊಂದಿದವರು. ಕದನವೂ ಕೂಡಲೇ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಮಾನವ ಜಾತಿಯ (ಎಲ್ಲರೂ ಪಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದು) ಯಾರೊಬರೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ವಾಹಿನಿಯೂ ಆತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೂ, ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ರಾಯಭಾರಿಯೂ, ಶಿಲುಬಯ ಸೈನಿಕನೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಯಾವುದಾದರೂ ನಿಯೋಗವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಕಾದಾಡಲು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಮಾನವ ಪಾಪ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ವವಾಗಲೇ ಬೇಕಿತ್ತು. ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ ಅವರು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದುದರಿಂದ ಮರಣ ಶಿಕ್ಷಿಯು, ಶಾಶ್ವತವಾದ ನಾಶನವು ವಿಧಿಸಲ್ಪಟಿದ್ದು; ದಂಡನೆಯಾದವರಿಗೆ ಕಾದಾಟವೇತಕೆ? ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಫಲ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವರನ್ನು ನೀತಿವಂತಿಕೆಗೆ ಮೌರ್ಯಾಹಿಸುವುದಾದರೂ ಯಾಕೆ? ಆದಕಾರಣ ಯುಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಡುಬಲಿಯು ಮೊದಲು ಬಂತು. ಈ ಈಡುಬಲಿಯು ತಂದೆಯಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರವಾದುದರ ಫಲವಾಗಿ, ಶ್ರೀಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಆತನ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾಗಿ ಪಡಕೊಂಡವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟಿತು.

ಆದರೆ, ಒಬ್ಬರು ಗಮನಿಸಬಹುದಾದುದೇನೆಂದರೆ, ಕಾದಾಟವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಅದು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ದುರಾತ್ಮನ ಪರವಾಗಿಯೇ ಅವೆ; ಈ ಕದನವು ಹತ್ಯಾಂಬತ್ತ ಶತಮಾನಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಕಾಲದಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು

ಇಂದು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಹೆಚ್ಚಿದ ಕಾರಣ ಪಾಪದ ದಾಸರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕದನದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಭಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿಕಾಗಿದ್ದು ಇದು ನಾಮಾಂಕಿತ ಶ್ರೀಸ್ತರಿಗಿಂತಲೂ ವಿವರೀತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ದ್ವೇಷ ಹಾಗೂ ತಪ್ಪಗಳು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಲ್ಲಿದ್ದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಕ್ರಾಜೆಗೇರಿಸುವಪ್ಪರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಜಯಭೇರಿಗಳಿಸಿತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಶ್ರೀಸ್ತನ ದೇಹದ ನಿಷ್ಪಾವಂತ ಅಂಗಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಅವರನ್ನು ತಪ್ಪಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿ, ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಯ, ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಷ್ಟದಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದೆ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮತ್ತು ಆತನ ನಿಷ್ಪಾವಂತ ಸೇವಕರುಗಳ ಮೇಲೆ ದುರಾತ್ಮನ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೇವಕರುಗಳ ಈ ರೀತಿಯ ಆಕ್ರಮಣಗಳ ಉದ್ದೇಶವು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ - ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಒಳಸಂಚಿನಿಂದ ಕೆಡಿಸುವುದು, ಪವಿತ್ರನ್ನು ಅಪವಿಶ್ರಾಂತ ಕಾಲುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ನಿಷ್ಪಾವರೂ ಮತ್ತು ನಿಷಾಧಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಗಳೂ, ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳೂ ಆಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಬೆಳಕಿನ ಬದಲು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು. ಅಪವಿಶ್ರಾಂತ ದಾಸರುಗಳು ತಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಅರಿಯರು ; ಅವರುಗಳು ದುರಾತ್ಮನೊಂದಿಗೆ, ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟಿಕೆಚ್ಚಿನ, ಕಚ್ಚಾಟದ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಪರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳು ಅವರನ್ನು ಕುರುಡರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗೆ ಅವರು “ತಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯರು”. ಹೀಗಾಗೆ ಅವರು ಅಗಾಗೇ ನಿಷಯವಾಗಿ ತಾವು “ದೇವರ ಸೇವೆ”ಂಹನ್ನೇ ವರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಪ್ಪಗಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಸೋಲು ಏತಕ್ಕಾಗಿ? ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಂದುತ್ತದೆಯೋ?

ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಈ ಸೋಲು ಕೇವಲ ಸೋಲಿನಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದು ನಿಜವಾದ ಸೋಲಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಕದನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಜಯಭೇರಿಯನ್ನು ಭಾರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಈ ಸುವಾತಾರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅದರ ದ್ವಿಮುಖಿ ನಿಯೋಗವು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿವೆ.

* ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಎಂಬ ನಿಯಮದ ಕದನವು ಮಟ್ಟಿ ದೇಶವಾದ ಇಸ್ಕೇಲಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಂಡಿತ್ತು. “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಕ ಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ದೇವರು ಪತನಗೊಂಡ ಮಾನವ ಕುಲದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಆ ಕದನದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲಾರರು ಮತ್ತು ಯಾರಾದರೂ ಗೆಲ್ಲಿತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆಸಲಾಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಮುಗಂಗಂಡಿದ್ದು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಯಾವಾದರೂ ಶ್ರೀಸ್ತನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಆತನ ಮಾತ್ರವೇ, ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ವಾಹಿನಿಯಂತೆ ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಶ್ರೀಸ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ “ಜನರೇಷವನ್ನು” ಶ್ರೀಸ್ತನ ಕಡೆಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ದ್ವೇಷಜ್ಞಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ.

(1) ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಆತನ ನೀತಿವಂತಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಉತ್ಸಂರ್ಥತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ದುರಾತ್ಮನ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಕಾರಣ ದೇವಜನರಾಗಿರುವವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಇವುಗಳು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರಾರು ದೇವರಿಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಹಿಂಸೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ – ಅವರುಗಳು ತಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ “ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸುಳಾಗಿ ಹೋರಿಸಿದರೆ” ಆಲಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರ ಒಡೆಯನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಕರ್ತನಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತಾದರೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರ ಈ ಲೋಕದ ಜೀವಿತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲೆವ್ವಿಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು – 2 ತಿಮೋ 3:12; ಮತ್ತಾಯ 5:11; 1 ಪೇತ್ರ 2:23; ಅ.ಕ್ರ. 20:24.

(2) ದೇವಜನರಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತೆಯೆಂಬ ಆತ್ಮನ ಬೆಳಕು ಜನರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಬೇಕು. ಇದು ವಿರೋಧಿಯ ಹತವಾರಿ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುರುಡರಾಗದಿರುವವರಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾಶವು ಪೊಪೆದ್ ಅಂಥುಕ್ಕಾರೆ ದೊಂಬಳಿಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಳನ್ನಗ್ಗೆ ಬೆಳಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅನೀತಿವಂತಿಕೆಯು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವಂತಾಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಕುರುಡರಾಗಿರುವವರ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸಹಾ ತಟ್ಟಿ ಅವರುಗಳು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮುಂಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಪಾಗಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅವರುಗಳು ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೊಂದಿಸಿದ್ದಾನೆ – ಜನರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಲೆ ಇಲ್ಲವೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

ಪವಿತ್ರತ್ವವು ತಾನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಯಭೇರಿ ಭಾರಿಸಿದೆ. ಅದು ಒಂದು ನಿಷ್ಠಾವಂತ ‘ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡನ್ನು’ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅವರುಗಳು ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಸ್ತ ಯೇಸುವು ಅವರ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದ ಅವರುಗಳು ಆತನ ಶಿಲುವೆಯ ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಸೈನಿಕ ತಂಡದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ‘ಮರಣದ ಪಯಂತ’ದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಕಡೆಯ

ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಪೂರ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಶ್ರಮೆಯನ್ನನ್ನುಭವಿಸಿದ ಹೊಡಲೇ ಅವರುಗಳಿಗೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಅದು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಜಯಶಿಲವಾಗಿದೆ ಈ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಪರಿಣಾಮವು ಪಾಪಮಯವಾದ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಬರಲಿರುವ ನೀತಿಯತ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥಿಕ್ರಿಯನ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ವುನದಟ್ಟು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಮುಂತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಜೀವನದ ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪಾಪಿಗಳು ಅನುಭವಿಸಿದ ಬೆಳಕಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರತೀಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಈ ಸಾಕ್ಷಿಯು ದೂರಕ್ಕೂ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೂ ಹರಡಿದೆ. ಇಂದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಮೂರು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಆತ್ಮನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳಿಂದರೆ – ಪಾಪ, ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೇ, ಪಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಗಲೇ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದು ಬರಲಿರುವ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥನ ದಿನದ ಅಥವಾ ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷ ದಿನದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಅಥವಾದಿಕೊಂಡಿ ರುಪುದೂ ಇಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಈ ಲೋಕವು ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಕರೆ ಏನಂಬುದನ್ನೂ ಅಥವಾದಿ ಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಲೋಕದ ಹಿತಾಸ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಇಚ್ಛಾಮೂರ್ವಕವಾಗಿ ತ್ವಾಗ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ವುತ್ತು ವಿಮೋಚಕನ ಹೆಚ್ಚಿಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಲೋಕದೊಂದಿಗೆ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ತೀರ್ಥನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅದರ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ಗಳಾಗುವುದನ್ನಾದರೂ ಅದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಲೋಕದವರು ಈ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದವುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. – ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಚಿಂತಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇವುಗಳು “ದೇವರ ಆಗಾಧವಾದ ಸಂಗತಿ”ಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ನೀಡಿದ ದೇವರ ಕರೆಗೆ ಹೃತ್ಯಾವರ್ವಕವಾಗಿ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡವರಾಗಿ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಹೊರತು ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಮತ್ತರಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ನಿರ್ವಿರವಾದ ವಿವರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ – 1 ಕೌರಿಂಥ 2:10,11.

ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ದಾಗಿರುತ್ತದೋ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾವು ‘ಇಲ್ಲ’ವೆಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಲೋಕವು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆ

ವಾರಸುದಾರರೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ “ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡನ್ನು” ವಿಕಾಸಗೊಂಡ ಹೂಡಲೇ, ಅದು ಸ್ಥಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯೋಹೋವನ ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮನ ಅಧವಾ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ : ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ಥಾಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಆ ದೇಸೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ – ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಮಾ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. ಅದು ನ್ಯಾಯತೀರ್ಮಾನ್ನು ಒಂದೇ ಪೆಂಕೆಂಪುಲ್ಲಿಂಗೂ ವುತ್ತು ನ್ಯಾಂಪುವನ್ನು ಮಟ್ಟಗೋಲನ್ನಾಗಿಯೂ ಇಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಸುಖುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವಂಚನೆಗಳು ಸತ್ಯದ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಎಡೆವಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. “ಬರಲಿರುವ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಮಾನ ಬಗ್ಗೆ” ದೀರ್ಘವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಬದಲು ಅದೂ ಆ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಮಾ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾಪವೂ ದಂಡನೆಯ ನಷ್ಟಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. “ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಕೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ನಿಷಣಿಸಬೇಡಿರಿ” ಎಂದು ಸಭೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುವ ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಅವರುಗಳು ದೇವರ ಸಾಧನಗಳಾಗಿದ್ದ ಲೋಕದ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸಲು ಮತ್ತು ನೀತಿಯುತ್ತಿರ್ಮಾನೀಡಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಆತನ ನೀತಿಯುತ್ತಿರ್ಮಾನ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಸಲುವಾಗಿ ಶ್ರಮಪಡಲು ಅಗತ್ಯವಾದವರು ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಅವರುಗಳು ಕಿರೀಟಿ ಧರಿಸಿದ ರಾಜರುಗಳಂತೆ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಜಕರುಗಳಂತೆ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲು ನಿಯೋಜಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಪಕೆಗೆ ಮನಸಃಸಂಧಾನಗೊಳಿಸಲು. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಈಡುಬಲಿಯ ಮೂಲಕ ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಟ ಆಶೀರ್ವಾದ ದಾಯಕವಾದ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಮಾನ ದಿನದ ಎಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವವರ ಜೀವವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ನಿತ್ಯ ನಾಶಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹೋನ್ನತನಾದ ಯೋಹೋವನು ಮತ್ತು ಆತನ ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮವು ವಾತ್ತು ಅಂತಿಮ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಜೋತೆಗೊಡುವವರು ಹಾಗೂ ಪಾಪ, ಸ್ತುತಾನ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ಆತ್ಮವು ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲವಾಗುವುವು. “ಇನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತವಾದದ್ದು ಒಂದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ” ಪ್ರಕಟನೆ 22:3 ; ಯೋಹಾಯ 28:17;1 ಹೂರಿಂಥ 4:5; 6:2 ; ಅ,ಕ್ರ. 3:23 ; 2 ಫೆಸ. 1:9.

ಸಂತರ ಮನದೊಳಗಿರುವ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿರುವ ಆತ್ಮೀಕ ಹೋರಾಟಗಳು

Spirit Fightings Without and Within The Saints

ನಾವು ಕಾದಾಟದ ಬಗ್ಗೆ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೇವೆ; ನಾವೀಗ ಅದರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅವಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಷೇಣಿದರ್ಶನ ಮಾಡೋಣ. ಇದನ್ನು ಸಭೆಯ ತಿಕ್ಕಾಟವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗಲೂ ಇದೂ ಹೇಗೂ ಪಾಪದೊಡನೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ತಿಕ್ಕಾಟಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದುದಲ್ಲ. ಸಭೆಯು ವಿಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಬರುವುದರಿಂದ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವಿಜಯಶಾಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಜಯವು ದುರಾತ್ಮಗಳು, ಅನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ, ಶಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವದ ವಿಜಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಹೆಚ್ಚಾದ ಕ್ರೈಸ್ತರು (ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರದ ಕ್ರೈಸ್ತರು, ತಮ್ಮನ್ನು ‘ಆತ್ಮನ ಕುಸ್ತಿಪಟುಗಳು’ ‘ಪಂಜೀ ಶೀಲತೆಯುಳ್ಳವರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಮುಂತಾದವರು) ನಿಜವಾದ ಆತ್ಮನ ಕಾದಾಟಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಜಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವವರಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಎಂದೂ ಪಡಕೊಂಡವರಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಪಂಗಡಕ್ಕಷ್ಟ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಪಂಗಡೀಯವಾದ ತ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಭಯಭಕ್ತಿಯಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಆ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಮಾಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು ಒಂದು ಅಧವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ನೈತಿಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ನೈತಿಕತೆಗಳಿಗೆ ವಾತ್ರವೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದಲ್ಲ. ಇವರುಗಳು ನೈತಿಕತೆಯ ಆತ್ಮನನ್ನು ಸ್ವಯಂ ತ್ರೈಪೂರಾದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ-ನೈತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು ಕೆಲವೊಂದು ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಆತ್ಮನನ್ನು ಅವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ – ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಾಳ್ಳಿ – ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ತಾಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಆತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಣಿ ತ್ರೈಪೂರಾದ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಿಂತ ಜಟಿಲವಣಿಕೆಗಳ

ಗೊಂದಲದ ಮಧ್ಯಯೇ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಕೆಲಸವು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯದ್ವಾಗಿರಲಿ, ಅದರ ಜಿಂತೆ ಅವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಸ್ವತಾನನ ಸೇವೆ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅದು ಬಹಳಷಿರುತ್ತದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸ್ಥಾನವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಫಲಗಳನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ಅವರು 'ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಗುದ್ದು'ವುದರಲ್ಲೇ ಬಹಳಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾನಿಯನ್ನಂಟುಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಕಳೆಯುವುದಾಗಲೇ ಮತ್ತು ಅತನು ಬಯಸುವ ಕೆಲಸಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಅತನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ಕೆಲಸದ ರೀತಿ ಏನೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೇ, ಅವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ – ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇವಲ ಕೆಲಸವಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದುಂಟಾಗುವ ಉದ್ದೇಶವೆಂಬ ಜ್ಞರದಿಂದ ಬಳಲುವಾಗ ವಾತ್ತವೇ ಅವರಿಗೆ ಹೃತ್ಯೋವರ್ಕವಾದ ತೃಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲ. ಅವರು ದೇವರ ಮತ್ತು ಮಾನವರ ಒಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಸೇವೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೇವೆಯು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು 'ಮಿತಾಜಾರ' (ಉದಾ: ಮಿತವಾದ ಕುಡಿತ) ಸೇವೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಆ ಸೇವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಯಾವುದೇ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನಾದರೂ ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಧವಾ ಅವರು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಆತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಅದರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಷ್ಟೇಗಳೂ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗಳೂ ಅಧವಾ ಅದರಿಂಟಾಗುವ ಪ್ರಪೃತಿಗಳೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟಿ ಪ್ರಭಾವಗಳೆರಡನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಡುಕಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳಷ್ಟು ಉತ್ತಮ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅದರೊಂದಿಗಿರುವ ಸ್ಥಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಯ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ

ಯಾವುದಾದರೂ ಉತ್ತಮ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಮೋಚಕನೂ ನಿಂತು ಕರೆನೂ, ಆತನ ದೇಹವೆಂಬ ಸಭೆಯ ಮಾದರಿಯೂ, ಆದ ಶರ್ವ ಆದ' ೦೨೧೧೪೧ ಶ್ರೀಸ್ತನಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಧಕದಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಲಾಗದು. ಈ ರೀತಿಯ ನಿಜವಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯು ಮಾತ್ರವೇ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಪರಿಶ್ರಮನನ್ನು, ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನನ್ನು ತರುವುದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಈ ಲೋಕವು ಸ್ವಿಕರಿಸಲಾಗದು.

ಸತ್ಯವೂ, ಯಥೋಚಿತವೂ ಆದ ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯು ಉಳಿದೆಲ್ಲವುಗಳಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ತಲೆಬಾಗುತ್ತದೆ; ಅದು ಯೊಂದನ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತದೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು, ಸ್ವಂತ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಜೀವಂತ ತಾಜವಾಗಿ ಕರೆನ ಬಲಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ವಿವೇಚನಾಯಿತವಾದ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಕರಾರುಗಳನ್ನಾಗಲೇ, ಮೀರಿಸಲಾತಿಗಳನ್ನಾಗಲೇ ಒಡ್ಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾ ಯಾಜಕನ ಭಾಷೆಯು 'ರಾಜವಂಶಸ್ಥ ಯಾಜಕತ್ವದ' ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸದಸ್ಯರ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. - "ನಾನು ನನ್ನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಾತನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ" "ಇಗೋ! ದೇವರೇ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ" (ನನ್ನ ಕರೆವ್ಯವ ಗ್ರಂಥದ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದದೆ) – ಇಂಥವರು ಪರಿಶ್ರಮನ ಸಹ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಯಾರು ತಮ್ಮ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಯಾವುದೇ ಜಿತಿಮಿತಿಗಳಿಲ್ಲದ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದೇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಅಧವಾ ಆಶ್ಚೀರ್ವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಇಂಥವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಭೂತೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು 'ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ'. ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಮೂಲಸ್ವರೂಪದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಅನುಭವಿಸುವುದೇ ಆದಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಸರು ಅನುಚಿತವಿನಿಸದು. ಅದರೆ ಇದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ್ದು; ಇದರ ಅಧರ ಈಗ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಆಯ್ದುಗೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಈಗ ಪಾಪಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಕರೆನ ಮಹಾತ್ಮಾಗದಿಂದ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ನೂತನ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ದೇವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಇವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೂತನ

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಭೂಳಾದಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಮಾರ್ಜನೆಯು ಈ ಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಲಿರುವ ಮನರುತ್ಥಾನದ ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ನಡಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ನಂಬಿಗೆ ಸ್ತರಾಗಿರುವದರ ಮೇಲೆ ಸಂಮಾರ್ಜನಾವಾಗಿ ಆತುಕೊಂಡಿದೆ.

ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ನಾ, ಈ ನೂತನ ಮಾನಸಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಅಧವಾ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿದ ಮನಸ್ಸು, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಭೂಳಾವು ಮನರುತ್ಥಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿದ್ದು ಈಗ ಇನ್ನಾಗ್ನಾ ವರಾನವ ಶರೀರರೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಮೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ – “ಬಲಾಧಿಕ್ಷವು ದೇವರದೇ ಹೊರತು ನಮೋಳಿಗಿಂದ ಬಂದದಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ನಿಕ್ಷೇಪವು ಮಣ್ಣಿನ ಫೋಟಗಲ್ಲಿ (ನೂತನ ಮನಸ್ಸು, ನೂತನ ಸ್ವಭಾವ) ನಮಗುಂಟು” (2 ಕೊರಿಂಥ 4:7). ಇದೇ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಅಮೋಸ್ತಲನು ನಮಗೆ ನೀಡುವ ಭರವಸೆ ಎನೆಂದರೆ ಈ ಲೋಕದ ವನೆಯು ಕರಿಹೋದ ಮೇಲೆ, ತಾಗಮಾಡಲ್ಪಟ ಮೇಲೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ, ಆದಾಗ್ನಾ ದೇವರ ಕಟ್ಟಡವೊಂದನ್ನು ಪಡೆಯಲಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ನೂತನ ಮನ, ಮಹಿಮಾ ಶರೀರ. ನೂತನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮನು ಆದರಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲು ಸಾಮರಸ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಗ್ಯವಾದುದೂ ಆಗಿದೆ. – ನಾವು ಇಕ್ಕಣಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಅಂತ್ಯದವರಿಗೆ ನಿಷ್ಘಾವಂತರಾಗಿ ಕರ್ತನ ಹೆಚ್ಚೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಆದರಲ್ಲಿ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುವಾಗ “ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಮನೆಯು ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹವೆಂಬ ಗುಡಾರವು ಕತ್ತುಹಾಕಲ್ಪಣ್ಯರೂ ದೇವರಿಂದುಂಟಾದ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮಗುಂಟಂದು ಬಲ್ಲೆವು” (2 ಕೊರಿಂಥ 5:1).

'Holy' ಎಂಬ ಪದವು 'Whole' ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಸಂಮಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಾಗಿದೆ; ಆದುದರಿಂದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ (Holy Spirit) ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸಂಮಾರ್ಜನವಾದ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ್ನು ಅಧವಾ ಸಂಮಾರ್ಜನವಾದ ಆತ್ಮನ್ನು ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳಿಯ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾವು ಯಾವುದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ – ಇದು ಈ ಹಿಂದಿನ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ಜಯಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಮಕೋಲನವ್ಯಾಧಾಗಿರುತ್ತದೆ – ಅವರಲ್ಲಿ

“ಸಿಸಿವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಆತ್ಮ”ವುಂಟು. ಹೇಗೂ, ಈ ಲೋಕದ ದ್ವೇಷಮಾರಿತವಾದ ಕುರುಡತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆತ್ಮನು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ “ಇವರಿಗೆ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದಿದೆ, ಹುಣ್ಣ ಹಿಡಿದಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅವರುಗಳು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲ ಇರುವ ತಾವು ಕಾಣಿದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ, ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ – “ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು – ಅವನಿಗೆ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದದೆ, ಹುಣ್ಣ ಹಿಡಿದದೆ, ಯಾಕೆ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ? ಅಂದರು” (ಯೋಹಾನ 10:20) “ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆತ್ಮವು ಬಲ ಪ್ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಆತ್ಮವೇ ಹೊರತು ಹೇಡಿತನದ ಆತ್ಮವಲ್ಲ” – 2 ತಿಮೋ. 1:7.

ವೈಕ್ಕಿಗ ತವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದಲ್ಲಿ, ದೃವಿಕ ಸಮಾಲೋಚಕತನ ಮತ್ತು ವಾಗಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡವರ ಗುರುತರವಾದ ಶತ್ರುವೆಂದರೆ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂಬ ದುರಾತ್ಮ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೋಷವಿದೆ ಎಂದು ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ – ಒಂದೋ ದೇವರು ಆತನ ಮಿಗಿಲಾದ ಬಹುಮೂಲ್ಯ ವಾಗಾನಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿತಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ, ಅಧವಾ ಅವುಗಳು ನಮಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಅಧವಾ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇವಜನರೂ ಅಂಜಿಕೆ ಎಂಬ ಈ ದೋಷಮಾರಿತ ದುರಾತ್ಮನ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾರೆ. – ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು, ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಕಿಡಿಮೆ, ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ದೃಯ್ಯದಿಂದ ಈ ದುರಾತ್ಮನ ಸಂಗಡ ಹೋರಾಡಿ ಅದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಅದು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಹಾಕುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ನಾವು ಆ ಅಂಜಿಕೆಯ ದುರಾತ್ಮವನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಂಮಾರ್ಜನವಾಗಿ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದಾಗ್ನಾ ‘ಅಂಜಿಕೆಯಿಂಬ ದುರಾತ್ಮನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವ ಒಂದು ‘ಆತ್ಮಿಕ ದೇವರಲ್ಲ’ ಅಧವಾ ‘ಆತ್ಮಿಕ ಪಿಶಾಚಿಯೂ’ ಅಲ್ಲ; ಅದು ಕೇವಲ ವುಂಗಾನ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರಭಾವವಾಗಿದ್ದು ದೀನತೆಯಿಂದೊಡಗನೊಡಿದ ಪತನಗೊಂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಕೃಪೆಗೆ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಸಮರ್ಪಕತೆ ಮತ್ತು ಅಯೋಗ್ಯತೆಗಳ ಗ್ರಹಿಕೆಯಿಂದ ಇದು ಬಂದುದಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಜಿಕೆಯ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿರೋಧಕವೆಂದರೆ ಸತ್ಯದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮತ್ತು ಆತನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ

పొరణ విశ్వాసద భరవసేయింద దృఢవాగి నిల్చువుదు. సత్యద ఆత్మను నమగె హేఖువుదేనేందరే, అంజికేయ ఆత్మకే నావు ఎడెగొడువుదక్కే ఒట్టే కారణగణిపే; ఆదరే నావు నూతన స్ఫుగ్గళాగి త్రిస్తన బలిగే బంద మేలే అవుగఱు ఉలిదుకోళ్ళుపుదల్ల. నమ్మ ఉద్దేశ రహితవాద బలహించేగణింద అదు నమ్మన్ను నమ్మ కత్తనాద యీసుత్రిస్తను నేరవేరిసిద మహా పాప పూర్యిష్ట సంధానదింద దూర సేళియుత్తదే మత్తు అపోస్తలన ఈ వీటుగళన్ను నవంగె ఉదాహరిసుత్తదే : -

“ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಎದುರಿಸುವವರು ಯಾರು? ಸ್ವಂತ ಮಗನನ್ನ ಉಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಆತನನ್ನ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೋಷ್ಠೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನಲ್ಲಾ; (ಮರಣಕ್ಕೆ) ಮಗನನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತು ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸದೇ ಇರುವನೇ? ದೇವರು ಆದುಕೊಂಡವರ ಮೇಲೆ ಯಾರು ತಪ್ಪ ಹೊರಿಸಾರು? ದೇವರೇ ನಮ್ಮನ್ನ ನಿಣಣಿಯಾಗಿ ಸುವಿಷಿತ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಪರಾದಿಗಳೆಂದು ನಿಣಣಿಯಾಗಿ ಪವರು ಯಾರು? ತ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸು ಮರಣವನ್ನು (ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಿ - ಎಲ್ಲಾ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನೀಗಿ) ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದು ದೇವರ ಬಿಲಗಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಮಗೋಷ್ಠೆ ಬೇಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ” (ಮಹಿಮೆಹೊಂದಿ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿರುವ ತ್ರಿಸ್ತನು) - ರೋಮಾ. 8:31-34.

"ನಂಬಿಕೆಯ ಆತ್ಮ" ಎಂಬ ಒಂದು ಪದ ಪ್ರಯೋಗ
ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಾಚರಣ "ಪವಿತ್ರವಾದ ಆತ್ಮ", "ಸತ್ಯದ
ಆತ್ಮ"ವಾಗಿದ್ದು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಒಂದು ನೂತನ
ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ವುತ್ತು
ಬೆಂಬಲಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. 'ಭಯದ ಆತ್ಮ'ನ ಮೇಲಿನ
ವಿಜಯವನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.
ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಂತೋಷ
ಮತ್ತು ಭರವಸಗಳು ದೇವರ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಾಗಿವೆ.
ಪರಂತು, ಈ ಕದನಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೋವ ಕ್ರೈಸ್ತನ
ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೇ ನಡಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು
ನಿಜವಾಗಿಯೂ 'ಭಯದ ಆತ್ಮ'ವನ್ನು ಯಜಮಾನನಾಗಿ,
ಅಥವಾ ಸ್ವೇಹಿತನನಾಗಿ ಅಥವಾ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಲು
ಸಹಿಸದೇ ಅದನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಮೂಲ್ಯ
ಸೇವಕನನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಕಾವಲು
ನಾಯಿಯನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೃದಯದ ಹೊರಗೆ
ನಾಯಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಬಹುದು. ಆಗ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ
ಪವಿತ್ರತೆ, ಸಂತೋಷ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮತ್ತು
ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರೊಡನಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಾಂಗತ್ಯ
ಮುಂತಾದ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕದಿಯಲು
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಬರುವ ಕಳ್ಳಿರ ಮತ್ತು ದರ್ಶಾಡಿಕೋರರ

గమన సేళెయువ ఉపయోగకర ఉద్దేశక్షేత్రములును ఒక్క హేళువంతే నావు నమ్మెల్లా ఏరోధగాళన్ను కళజిహాచి తండె దేవరింద అధికారవన్ను పడచేండ నంతర ఆతను నీఁడువ ఆత్మనన్ను నమ్మ వ్యుదయచొలగి స్వీకరిసిచేండవరాగి నంతరదల్లి బరువ అక్రమణగలిగి అంజోణ. మాదలింగనోడనే హోగలు ముంజావినల్లి సిద్ధరాద నమ్మల్లి యారాదరూ మృగళ్ళతనద, ఉద్భాసిసినతేయ, జొంపిన ఆత్మవన్ను హొందిద్దరే ఆ మహా సన్నిఖేతే-వివాహక్షేత్రమై సిద్ధరాగద ఆ మూర్ఖికాన్నియరంతే ఇరదిరలు భయపడోణ. ఇదక్కాగి ఎల్లా సిద్ధతేగళు మాడలాగిదే.

‘ಭಯದ ಆತ್ಮವು’ ಎಷ್ಟೇ ಉಪಯೋಗಕರ ಸೇವಕನಂತಿದ್ದರೂ ಅದು ದೇವರದ್ದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೈಸ್ತರ ಹೃದಯವೆಂಬ ಅರಮನೆಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಜಿಡಬಾರದು. ಆ ಹೃದಯವೆಂಬ ಅರಮನೆಗೆ ಪವಿಶ್ರಾತ್ತ ಕುಟುಂಬದ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾದ ಪ್ರೀತಿ, ಸಂತೋಷ, ಶಾಂತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯು ಅಂಜಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅಪವಿಶ್ರಾತ್ತ ಆತ್ಮನ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾದ ಕೋಪ, ಮತ್ತರ, ಹೊಟ್ಟೆಚ್ಚು, ದ್ವೇಷ, ಅಂಜಿಕೆ, ಅತ್ಯಪ್ರೀತಿ, ಜಂಬಿ, ಲೌಕಿಕ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ – “ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆತ್ಮವು ಬಲ, ಪ್ರೀತಿ, ಶ್ರೀಕಣಗಳ ಆತ್ಮವೇ ಹೊರತು ಹೇಡಿತನದ ಆತ್ಮವಲ್ಲ” (2 ತಿಮೋಥಿ 1:7).

ಕೆಲಪ್ಪೊಮೈ ಅಕ್ರಮಣವು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಮುಂದಿನಿಂದಲ್ಲ - ಸ್ವೇಹಿತರ ಅಂಜಿಕೆ, ಲೋಕದ ಅಂಜಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ. ಒಬ್ಬರು ತಾನಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ನಂಬಬುವವರಾದರೂ ಇತರಿಗಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ನಂಬದಿರುವುದು. ಇದೊಂದು ಫೋರವಾದ ಸಂಗತಿಯು ಸಹಾ ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ಹೊರಡೂಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಧ್ಯಗಳನ್ನು ತಪ್ಪ ಹಾದಿಗೆ ಎಳ್ಳಿಯುತ್ತದೆ. 'ಕ್ರಿಸ್ತನು ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಸತ್ಯನು ಎಂದು ನೆನಸುವುದು ದೊಡ್ಡ ತಪಾಗ್ನತ್ವದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ; 'ಎಲ್ಲರೂ ಈಡುಬಲಿಯ ಕಾರಣ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಜೀವನ ಅವಕಾಶಗಳ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಮಹಾ ಉಹನೆಯಾಗಿದೆ' ಇವೇ ಮುಂತಾಗಿ 'ಅಂಜಿಕೆಯ ಆತ್ಮ'ವು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಅಂಜಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮತ್ತೊಂದು ಕೇಡಿನ ಸಂಗಡಿಗಳಾದ ಸುಖ ಬೋಧಿಸುವ ಆತ್ಮ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ನಾವು

ನಿತ್ಯಚೀವದ ವಿಶ್ವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನಂಬುವಂತೆ ಅದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಆತನನ್ನು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕ ಕೆಡುಕರನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸದಂತೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತಪ್ಪಿ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.

‘ಸುಳ್ಳಿ ಬೋಧಿಸುವ ಆತ್ಮವು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಎಂದೆಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೈವಿಕ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಂತ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಅದರ ಸ್ವಂತ ಮಟ್ಟಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಿಣಣಿಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ತಪ್ಪಿ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪವಿಶ್ರಾತಿ ಆತ್ಮವಾದ ವಿರೋಧಿಯ ಆತ್ಮನ ವಿವಿಧ ಸಂಗತಿಗಳಾದ ‘ಸುಳ್ಳಿ ಬೋಧಿಸುವ ಆತ್ಮವು, ‘ಭಯದ ಆತ್ಮವು ಮತ್ತು ‘ದಾಸತ್ವದ ಆತ್ಮವು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ’ತ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರಿಗಾಗಿ ಮರಣವನ್ನು ಸವಿದನು” ಮತ್ತು ‘ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಶರತ್ತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ದೇವರ ಸಾಂಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬರುವ ಅಶೀವಾದದಾಯಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಒದಗಿಸಿದನು’ ಎಂಬ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಸತ್ಯದ ಜಾಳನಕ್ಕೆ ತರುವಾಗ ಆತನು ಆ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ನಿತ್ಯಚೀವಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ನಿತ್ಯ ನಾಶನದ ಶೀಕ್ಷಿಯಾದ ಎರಡನೆಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಾನೆ. – “ನಾವಂತೂ ದೇವರಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದವರಾಗಿದ್ದೇವ; ದೇವರನ್ನು ಬಲ್ಲವನು ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ; ದೇವರಿಂದ ಹಣಟಿದವನು ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಆತ್ಮ, ಅದು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಆತ್ಮ ಎಂದು ಇದರಿಂದಲೇ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ” – 1 ಯೋಹಾನ 4:6. “ಆ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ನಮ್ಮ ಜನರೋಳಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವನು” – ಅ.ಕೃ. 3:23.

‘ದೇವರ ಆತ್ಮ’, ‘ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಆತ್ಮವು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ‘ಸಂತೋಷ’ ಮತ್ತು ‘ಶಾಂತಿ’ಯನ್ನು ನೀಡುವ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅವು ಅವರಿಗೆ ಅವರುಗಳು ಪರಲೋಕ ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ಅದೇ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ವಿಮೋಚಕನ ಜಿತ್ತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಬರುವ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ದೇವರ ಆತ್ಮವು ದೇವರ ವಾಗ್ಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆಗೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಸುಳ್ಳಿ ಬೋಧಿಸುವ ಆತ್ಮವು ವಿರೋಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಅದು ದೇವರ ವಾಗ್ಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಉಂಟು

ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಉಹಾಮೋಹಗಳಿಗೆ, ಸುಲಭವಾಗಿ ನಂಬುವ ಮತ್ತು ಮೂಡನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಂಬುವಂತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಸ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯ ‘ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಅಸಮಂಜಸವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನು ದೇವರ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಜಟಿಲಟಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಧ್ಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿಯಾದರೂ ದೇವರ ಜೊತೆಗಾರರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮೆಚ್ಚೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ; ಸುಳ್ಳಿ ಬೋಧನೆಯ ಆತ್ಮವು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಜಡಭಾವದ ಆತ್ಮವಾಗಿದ್ದು, ಪರಲೋಕದ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಜಾಗರೂಕತೆಯುಳ್ಳದಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾದ ಸಭೆಯ ಮತ್ತು ಆದರ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಂಧನದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಂಜ್ಯಯುಳ್ಳದಾಗಿದ್ದು, ಮಾನವ ಸಂಸ್ಥಾಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಪಂಥವೆಂಬ ಬೇಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳದಾಗಿದೆ – “ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಜಡಭಾವವನ್ನು ಅಂದರೆ ಕಾಣದ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನೂ, ಕೇಳಿದ ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿನ್ನು. ಈ ಭಾವವು ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅದೆ” – ರೋಮಾ. 11:8.

ಅಸೂಯೆಪಡಲು ಅತ್ಯಾಶಿಸುವ ಆತ್ಮ The Spirit that Lusteth to Envy

ನಾಏಂಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೊಂಡ ದೇವರಮಕ್ಕಳು, ಆತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡವರು, ನೂತನ ಸೃಜಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಗೆಯೂ ವೀಕ್ಷಿತ್ವ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಮೂರಣವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದದಿರುವ ನೂತನವಾದದ್ದು, ಇನ್ನೂ “ಹಣ್ಣದೇ ಇರುವುದು”, ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವ ದೇಹವಿಲ್ಲದ್ದು ಸತ್ಯ ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ – ಆದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನವೀಕೃತ ಜಿತ್ತದ ಮೂಲಕ ಉಪಯೋಗ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿನವಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿದೆ. (ಕ್ರ್ಯಾಸ್ಟರು ಎರಡು ಸ್ಥಭಾವದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇದು ಹೇಗೂ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಂಥಾಃ ಅಲೋಚನೆಯ ಸತ್ಯವೇದ ವಿಜಾನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ). ನೂತನ ಆತ್ಮವು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸು, ಪವಿತ್ರವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅಥವಾ ಜಿತ್ತ, ಇವುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರಿಂದ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ “ಪವಿತ್ರ ಸಹೋದರರುಗಳಿಂದ, ದೇವರ ಕರೆಹೊಂದಿದ ಪಾಲುದಾರ”ರಿಂದಲೂ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ. ಪರಂತು, ದೇವರ ವಾಕ್ಯನಿಂದ ಮಟ್ಟಿದವರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೂ,

ಹಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೂ, ಆತ್ಮಕ್ಕೂ, ನಮ್ಮ ಪತನಗೊಂಡ ದೇಹದ ಪ್ರಪೃತಿಗೂ ನಿರಂತರವಾದ ಕಾದಾಟದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಂತಹಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೋಮೈ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಜಿತ್ತ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಪ್ರಪೃತಿಯು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. “ದೇವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿರುವ ಪವಿತ್ರತ್ವನು (ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸರ್ವಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು ವಾಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ) ಅಭಿಮಾನ ತಾಪದಿಂದಲೂ ನಮಗೋಷ್ಠರ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರೋಚ್ಚಿತ್ತ ಬರೀ ಮಾತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರೋ?” (ಯಾಕೋಬ 4:5) ಎಂದು ಬರೆದದೆ.

ನೂತನ ಆತ್ಮವು, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು, ತ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಳ್ಳಲಬ್ಬದ್ದು ಹೊಟ್ಟಿಕೆಚ್ಚಿ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ “ಶ್ರೀತಿಯು ಹೊಟ್ಟಿಕೆಚ್ಚಿ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಉಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ...” (1 ಕೊರಿಂಥ 13:4) ಎಂದು ಬರೆದದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು ಯಾವಾಗ ಹೊಟ್ಟಿಕೆಚ್ಚಿನ, ದ್ವೇಷದ, ಕಲಹ ಇಲ್ಲವೆ ಒಳಹೆಮ್ಮೆಯ ಆತ್ಮವು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಯಗಳನ್ನು, ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಕೆಟ್ಟಿ ಆತ್ಮವು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ವಿಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇವುಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ವಿನಯ, ಒಳ್ಳೆಯತನ, ಸಾದುತ್ತ, ಸಹೋದರ ಕರುಣೆ ವುಂಂತಾದ ಪವಿತ್ರತ್ವನ್ ಸೆಂಗತಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಾವು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವವರಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪವಿತ್ರತ್ವಭರಿತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಆಶ್ರೀಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತ್ಮನ ಪ್ರಭಾವ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜಿತ್ತ ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವವು, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಯೆಹೋವನದೇ – ಇದೇ ಆತ್ಮನು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ಆತನು ಪಡೆದ ಏಕೆಕ್ಕ ಕುಮಾರನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೆ.

ಅಹೋಸ್ತಲನು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪ್ರಪೃತಿ ಹಾಗೂ ನಾವು ಮನರುಜ್ಞೀವಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನೂತನ ಆತ್ಮ ನಮ್ಮ ಶಾರೀರಿಕ ಆತ್ಮ, ಪ್ರಪೃತಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ ಹೋರಾಟದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೂ ಬರೆಯುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಆತನು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಎಣಿಕೆಯಂತು ದೃಷ್ಟಿಕೊಂಡ ದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. - ನಮ್ಮ ದೇಹವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮದಾಗಿರದೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಶತ್ರುವೇ ಎಂಬಂತೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಕೇವಲ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲುಟಟಿದೇವೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರತ್ವವು ಮಾತ್ರವೇ ನಮ್ಮ ಏಕೆಕ್ಕ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪ್ರಪೃತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ಆತನು

ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ – “ನಾವೋ ದೇವರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನೀತಿವಂತರಾಗುತ್ತೇವೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸಫಲವಾಗುವುದೆಂದು ಎದುರುನೋಡುತ್ತೇವೆ”... “ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ; ಆಗ ನೀವು ಶರೀರಭಾವದ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ನೆರವೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಶರೀರ ಭಾವವು ಅಭಿಲಾಷೆಸುವುದು ಆತ್ಮನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮನು ಅಭಿಲಾಷೆಸುವುದು ಶರೀರಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮಾಡಲಿಚ್ಚಿಸುವುದನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ ಇವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೋರಾಡುತ್ತವೆ” (ಗಳಾತ್ 5:5, 16-17). ನಿರಂತರವಾದ ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ದೇಹದ ವೋಸಗಾರಿಕೆಯು ಪರಿಪೂರ್ವಿಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ತಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇವು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ‘ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿ’ಗಳನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಹೃದಯಗಳು, ಆತ್ಮಗಳು, ಉದ್ದೇಶಗಳು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ಆತನ ಪ್ರಿಯಕುಮಾರನ ಮೂಲಕ ತಂದೆಗೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾನೆ Taught of God Through The Spirit

ನಾವು ಇದುವರೆಗೆ ಕರ್ತನ ಆತ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ, ದೇವಜನರ ಮೇಲೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ, ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪ್ರಭಾವ, ತಪ್ಪುದೋಷಗಳ ನಿವಾರಣೆ, ಜೀವವುಳ್ಳ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ನಾವು ಅಹೋಸ್ತಲನ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ – “ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಸುವರ್ಚಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿರುವಂಥದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೆಳ್ಳಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಕಿವಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಅದರ ಭಾವನೆಯು ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಿಲಿಲ್ಲ. ನಮಗಾದರೋ ದೇವರು ತನ್ನ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಆ ಆತ್ಮನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ದೇವರ ಅಗಾಧವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಪರಿಶೋಧಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” (1 ಕೊರಿಂಥ 2:9,10). ನಮ್ಮ ಜಿತ್ತವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ನಾವು ಆತನಿಂದ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವು, ಆತನ ಜಿತ್ತದ, ಮನಸ್ಸಿನ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಇದರಿಂದ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ನಾವು ಈ ನೂತನ ದೃಷ್ಟಿಕೊನದಿಂದ ನೂತನ ಬೆಳಕನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೂತನ ಮನಸ್ಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೊನವೊಂದನ್ನು ಸರಿಯಾದ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲವುಗಳೂ ನಮಗೆ ನೂತನವಾಗುತ್ತವೆ. ನೂತನ ಮನಸ್ಸು, ನೂತನ ಚಿತ್ತ ಇವುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಲ್ಲಿನ ಆಗಾಧವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವರೆ, ನಾವು ಆತನನ್ನು ತಿಳುಕೊಂಡು ವಿಧೇಯ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಆತನ ಚಿತ್ತದಂತೆ ನಡೆಯಲು ದೇವರ ವಾಕ್ಯನನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಚುರುಕುಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮನಸ್ಸು ಅಧವಾ ಆಶ್ಚರ್ಯನನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ, ನಾವು ಆತನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಆತನೂಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ – “ಮನಷ್ಯನ ಒಳಗಿನ ಅಲೋಚನೆಗಳು (ಆತನ ಮನಸ್ಸು, ಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳು) ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಾತ್ಮಕ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು? ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ಆಶ್ಚರ್ಯನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ” (1 ಕೋರಿಂಥ 2:11). ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲಾರರು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅದರಂತೆ ದೇವರ ಮನಸ್ಸಿನೂಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪವಿತ್ರಾಶನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದ ಹೊರತು ಯಾರೂ ದೃವಿಕ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನಮಗೆ ದೇವರು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ನೀಡಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಾವು ಈಗ ದೇವರ ಆಶ್ಚರ್ಯನನ್ನು (ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅಧವಾ ಚಿತ್ತ) ಪಡಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.... ಆದರೆ ಪ್ರಾಕ್ತ ಮನಷ್ಯನು ದೇವರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾನೆ, ಅವು ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚಿ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಅವು ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚ ವಿಚಾರದಿಂದ ತಿಳಿಯತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿರಲಾಗಿ ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಾರನು. ಅವುಗಳು ದೇವರ ಆಶ್ಚ ಅಧವಾ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಆತನ ಯೋಜನೆಯ ಆಶ್ಚ, ಸತ್ಯದ ಆಶ್ಚ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಆಧ್ಯವಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿವೆ. ಅಂಥವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ನೀತಿವಂತಿಕೆ ವುತ್ತು ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಾವುರ ಸ್ಯವಾದ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ದೇವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಯಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯನನ್ನು, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥಾಗಿ ವಿಧೇಯ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ‘ಸತ್ಯದ ಆಶ್ಚರ್ಯನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ‘ವಿಧೇಯತೆಯ ಆಶ್ಚರ್ಯನನ್ನು ಅದರೂಂದಿಗೆ ಶಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅವರು ಒಬ್ಬ

ಪ್ರಾಕ್ತಿಕ ಮನಷ್ಯನು ಒಲವು ತೋರುವಂತೆ ಆಶ್ಚೀಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಂಗತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತುಲನೆ ವರಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೃವಿಕ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚೀಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ಚೀಕವಾದವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ (1 ಕೋರಿಂಥ 2:13). ದೇವರಾಶ್ಚನಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು (ಯಾರು ಪವಿತ್ರಾಶ್ಚ ಅಧವಾ ಪವಿತ್ರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪಡಕೊಂಡಿರುವನೇ ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. (ಈತನಿಗೆ ಪ್ರಾಕ್ತ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚೀಕ ಸಂಗತಿಗಳು ದೃವಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮುಖಾಂತರ ನಡೆಯುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅಂದಾಜು ಹಾಕಲು ಅಗುವುದು). ಆದರೆ ಇವನನ್ನು ಯಾವನಾದರೂ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ”. ಆಶ್ಚೀಕ ಮನಸ್ಸಿರುವ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವಾಂಜೀಯಿಂದ ತಾಗ ಮಾಡುವವನು ಪ್ರಾಕ್ತ ಮನಷ್ಯನಿಗೆ ಅಧ್ಯವಾಗಲಾರದು ಅಧವಾ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಕ್ತ ಮನಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಬೆಲೆಯಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅಸಹಜ ವಾಗಿಯೂ ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೂ ತೋರಿಬಂತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕರ್ತನ ಹಿಂಬಾಲಕರನ್ನು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಮನಸ್ಸಳ್ಳ ಈ ಲೋಕದವರು ‘ಮೂರ್ಖರು’ ಎಂದು ಎಣಿಸುತ್ತಾರೆ (1 ಕೋರಿಂಥ 2:12-16 ನೋಡಿರಿ). “ನಾವಂತೂ ತ್ರೈಸಿ ನಿಮಿತ್ತ ಹಚ್ಚಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನೀವೋ ತ್ರೈಸಿನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದೀರಿ; ನಾವು ಬಲಹೀನರು, ನೀವು ಬಲಿಷ್ಠರು; ನೀವು ಮಾನಶಾಲಿಗಳು ನಾವು ಮಾನಹೀನರು” - 1 ಕೋರಿಂಥ 4:10).

ಸಹಾಯಕನು

The Parakletos, The Comforter

Parakletos ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಯೋಹಾನ 14:16,26 ರಲ್ಲಿ comforter ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ comforter ಎಂಬ ಪದದ ಅಲೋಚನೆಯು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು (soothe), ಶಾಂತಗೊಳಿಸು (pacify) ಎಂಬ ಪದಗಳಿಂದ ಬಂದುದಾಗಿದ್ದ ಇಲ್ಲಿ ಅದು ಸರಿ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಅಲೋಚನೆಯಿಂದರೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು, ಮ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು, ನೆರವಾಗುವುದು, ಬಲಪಡಿಸುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ವಾಗಾನದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಶ್ರೀಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಸ್ತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಪವಿತ್ರಾಶನು ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಬಳಿ ಇದ್ದು ಅವರಿಗೆ

ಅಗತ್ಯಾಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಪವಿತ್ರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆತನು ಆ ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ವರಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಹಾತ್ತು ಅವರುಗಳು ನೋಡುವವರಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ನಂಬುವವರಾಗಿ ನಡೆಯಲು ನಿದೇಶಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಆತ್ಮನ ಎಲ್ಲಾ ಸೇವೆಗಳೂ ಆತನ ಸ್ವಂತ ಸೇವೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು “ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅನಾಧರನಾಗಿ ಬಿಡುಪುಡಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ” (ವಚನ 18) ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆಂತೆ ಕರ್ತವ್ಯನು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಪವಿತ್ರತ್ವನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾವನಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಆತ್ಮನು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಆತನು ಶ್ರೀಸ್ತನವನಲ್ಲ. ಆತನಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಸಹಾಯವಾದ ಆ ಸಹಾಯಕನೂ ಇಲ್ಲ.

ದೇವರ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಸಮಗ್ರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅದೆ. ಆದಾಗ್ಯೋ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಆಶ್ರೀಕ ವಾಹಿನಿಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ವ್ಯೇಯುಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯವು ತಾನೇ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ವಾಹಿನಿಯಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವವರು ಮತ್ತು ಅದರ ಆತ್ಮನ್ನು ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದವರು ಸಹಾ ಆತ್ಮನು ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಇತರರರನ್ನು ಪ್ರಭಾವಗೊಳಿಸುವ ವಾಹಿನಿಯ ಮೂಲಕವೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಆತ್ಮವು ಮಾನವರಿಗೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿವೆ; ಆದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವೂ, ಗೋಚರವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವುದ ತಂತ್ರಿಯ ಮೂಲಕ ಹರಿಯುವ ವಿದ್ಯಾಜ್ಞಕ್ಕಿಗೆ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು; ಅದು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕಾರೋಂದಕ್ಕೆ ಮೋಟಾರನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಅದು ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಟ್ರಾಲಿಯಿಂದ ಆ ತಂತ್ರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಡಾಕ್ಕಣ ಕಾರಿನ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದೇ ವಿದ್ಯಾಜ್ಞಕ್ಕಿಯು ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ವಿದ್ಯಾಜ್ಞಕ್ಕಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಶಾಶ್ವತೋತ್ತರೀ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೇರೊಂದು ತಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಚೆಲಿಗ್ರಾಹಿ, ಮತ್ತು ಚೆಲಿಘೋನಾಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅದರ ಅನುಕೂಲಕರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಂಚಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರವರ್ಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಆ ಮೂಲಕ ಮರಣವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಹುದಾದ

ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮನು ದೇವರ ಆಶ್ರೀಕ ಪ್ರಭಾವ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ – ಅದು ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತದೆ. ಬಿಸಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಳಿವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾದ ವಾಹಿನಿಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಕರೆತರುತ್ತದೆ; ಅದು ಇಚ್ಛಾಮೂರ್ಚಕವಾಗಿ ಪಾಪ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮರಣವನ್ನೂ ಅಂದರೆ ಎರಡನೆಯ ವಾರಣವನ್ನೂ ಉಂಟಿಸುತ್ತಬಹುದಾಗಿದೆ. ದೇವಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಾಧನ ಸಲಕರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಸೂಕ್ತವಾದ ಜೋಡಣಗಳು ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೂ ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಹಾಯಕ ಅಥವಾ ಸಮಾಧಾನದಾಯಕ ಅಥವಾ ಬಲಗೊಳಿಸುವಾತನೂ ಆಗಿದ್ದು ಆತನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ದೇವರು ಅಂದರೆ ತ್ಯೇಯೇಕತ್ವದ ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಈ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಪವಿತ್ರತ್ವನು ತಂದೆಯ ಆತ್ಮವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಮಗನ ಆತ್ಮವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. 18 ಮತ್ತು 23ನೇ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗನು ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವರು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಾಗ್ರಾಂತಿಕದ ವನನ್ನು ನೀಡುವರು, ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುವವರು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನು ಪುನಃ “ನೋಡಿರಿ! ನಾನು ಯುಗದ ಸಮಾಷ್ಟಿಯವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಾ ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಇರುತ್ತೇನೆ” (ಮತ್ತಾಯ 22:20) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಇದು ಪವಿತ್ರತ್ವನ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು ಶಾರೀರಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

He, Him, Himself ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳು ಈ ಸಹಾಯಕನನ್ನು (Parakletos) ಸೂಚಿಸುವ ಪದಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾದ ಅನುರೂಪತೆಯೊಂದಿಗೆ She, Her, Herself ಅಥವಾ it, itself ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ತಜುಮೆಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, Himself ಎಂಬ ಅರ್ಥ ನೀಡುವ Heautou ಎಂಬ ಪದವನ್ನು itself ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷಾಂತರದ ಸತ್ಯವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಸಾರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ He ಎಂಬ

ಅಥ ನೀಡುವ Ekinos ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಸಾರಿ ಅದು (that) ಮತ್ತು ಅವುಗಳು (those) ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. Ekinos ಎಂಬ ಪದವು 1 ಯೋಹಾನ 5:16 ರಲ್ಲಿ it ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ – it “I do not say that ye shall pray for it” (the sin unto death) [ಆ ಪಾಪದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ].

**ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ
ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾನೆ**

“He Shall Guide You into all Truth”

ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯಾದ “ಸತ್ಯದ ಆತನು” ತನ್ನ ಜನರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಣಿನಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು – “ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತುಗಳೇ ಆತ್ಮವಾಗಿಯೂ ಜೀವವಾಗಿಯೂ ಅವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ್ನಾನೆ. ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ದೇವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಜಿತ್ತವನ್ನು, ಆತ್ಮನನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಸತ್ಯವುಳ್ಳ ವಾಕ್ಯಗಳು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ “ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿರಿ” ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅಮೋಸ್ತುಲನಾದ ಪೋಲನು ಬೇರೋಯಿದ ಸಭ್ಯರವರ ಉದಾತ್ತ ಗುಣಗಳ ಬಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಅವರು “ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಇವರು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ಹೌದೋ ಏನೋ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು” (ಅ.ಕ್ರ. 17:11) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆತನು “ನಾವು ಕೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಮೋದೇವೆಂದು ಭಯಪಟ್ಟಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡುವವರಾಗಬೇಕು” (ಇಬ್ರಿಯ 2:1) ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತಿಮೋಥೆಯನಿಗೆ ಆತನು ನೀಡಿದ “ದೃವಪ್ರೇರಿತವಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಉಪದೇಶಕ್ಕೂ ಶಿಂಡ ನೇಗೂ ತಿದ್ದುಪಾಟಿಗೂ ನೀತಿತಿಕೆಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಸಕಲ ಸತ್ಯಾಯ್ಕೆ ಸನ್ವದ್ಧನಾಗುವನು” (2 ತಿಮೋ. 3:16-17) ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ. ಅಮೋಸ್ತುಲನಾದ ಪೇತ್ರನು ಕೂಡ ನಮ್ಮನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಪಡಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ; “ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರವಾದನ ವಾಕ್ಯವು ನಮಗೆ ಮತ್ತೂ ದೃಢವಾಗಿದೆ” (ದೃಷ್ಟಿಕೆ ಪ್ರಕಟಣೆ) – ಯೋಹಾನ 5:39, 2 ಪೇತ್ರ 1:19.

ದೇವರ ಆತ್ಮನಿಂದ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ವಾಗ್ದಾನವು ಕೇವಲ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಓದುವವರಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿ ಶೋಧಿಸಿ ತಿಳುಕೊಳ್ಳಬಯಸುವವರಿಗೆ. ಅದನ್ನು ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಅದರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಅಷ್ಟೇಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗಲು ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ನಾವು ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಲಬ್ಬವರಾಗಿ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವೆಂಬ ಬುಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಕುಡಿಯುವವರಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ಪಾತ್ರೆಯು ಅಸಮರ್ಪಕವೂ, ಸೋರಿಹೋಗುವಂತಾದ್ದೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮೀಕವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಜಾರಿಹೋಗುವುದು ಸುಲಭ (ಇಬ್ರಿಯ 2:1); ಇಂಥಾಗಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆವರಿಸಿರುವ ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮವು ಖಾಲಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತುಂಬಲು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ನುಗ್ನಿತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ನೂತನ ಆತ್ಮನನ್ನು, ನೂತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಪವಿತ್ರತೆಯ ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಮನೋ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪದಚ್ಯಾತಿಗೊಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕರ್ತನ ಜನರ ಮೇಲೆ ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮನ ನಿರಂತರವಾದ ಒತ್ತೆಡವಿರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ದೇವರ ಆತ್ಮವು ನಂದಿ ಹೋಗದಂತೆ, ಕರ್ತನ ಎಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಪಾವಂತ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಾವು ಸತ್ಯದ ಬುಗ್ಗೆಯ, ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ಆತನ ವಾಕ್ಯದ ಹೆಚ್ಚು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವು, ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಜ್ಞಾನವು ಏನುಖ್ಯಾವಾದುದಾದರೂ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ, ಪರಂತು ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಆತ್ಮವು ಇಲ್ಲದೇ ಕೇವಲ ಅದರ ಹೆಚ್ಚಾದ ಜ್ಞಾನವು ಇರಬಹುದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆ ಯಾರ್ಥಿಕಿತವೆಂದು ನಾವು ನೆನಸುತ್ತೇವೆ. ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದೊಂದಿಗಿನ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ, ದೇವರವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಆತನ ಜಿತ್ತದೊಂದಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶರತ್ತನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ; ಮೊದಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನೂ ರಕ್ಷಕನೂ, ನೀತಿನಿಣಿಯಾಗಿ ಸುವರ್ವನೂ ಆದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆತನನ್ನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಆತನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಬಯಸಬೇಕು.

ಆದರೆ ಈ “ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನು”, “ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು” ದೇವರ ಮತ್ತು ಆತನ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾರ ಸ್ವದಲ್ಲಿದ್ದು ದೇವರಾತ್ಮನ ವರಗಳು ನೀಡಬಹುದಾದ ವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಸಾಧುತ್ವ ನಮ್ಮತೆ ತಾಳ್ಳು, ಸಹೋದರ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಶಾಂತಿದಾಯಕವಾದ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯೊಂಬ “ದೇವರಾತ್ಮನ ಘಲಗಳೊಂದಿಗೆ” ಸದಾ ಗೊಂದಲಕ್ಷ್ಯದಾಗಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಣಿಯುವಂತೆ ಆದರೂ ಕೂಡ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮಪು ಅಂಥಾಃ ಘಲಗಳನ್ನು ನಮ್ಮು ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಮೋದಲೇ ನಮ್ಮುದಾಗಬೇಕು; ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾತ್ರದ, ಸವಿರುಚಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಪ್ರಭುದ್ದ ಘಲದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕಾಲವು ಉಳಿದವುಗಳಿಗಿಂಥ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರುತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ವಾತಾಗಳಾದ “ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಮಣಿಯೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಘಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರಾಗಬೇಕು - ಹಿಗಾದಲ್ಲಿ ನೀವು ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಾಗುವಿರಿ” ಎಂಬ ವಾತಾಗಳನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ದ್ರಾಕ್ಷ ಬಳ್ಳಿಯ ಸಾಮ್ಯವನ್ನೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಂಬಿಗಳು ಆತನ ಪ್ರುತಿಷ್ಟೆ ಹೊಂದಿದ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಪ್ರುತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು “ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಘಲಕೊಡದಿರುವ ಪ್ರುತಿಯೊಂದು ಕೊಂಬಯನ್ನು ಆತನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ; ಘಲಕೊಡುವ ಪ್ರುತಿಯೊಂದು ಕೊಂಬಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಘಲಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಶುಭಿಷಾಡುತ್ತಾನೆ” (ಯೋಹಾನ 15:2) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನಾದವನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಒಂದು ಹೊಂಬಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಬೇರಿನಿಂದ ಸ್ವದ ಅಂತಸ್ಸಾರ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿದಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಪವಿತ್ರತ್ವನಲ್ಲಿ ಭಾಗಿದಾರನು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಆತನು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮೀಕ ವರಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒರ್ನಾಪುದಾದರ್ಥೊಂದನ್ನು ಸರುಪೆ ಕೆವಾಗಿ ಫಲಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದು. ಸಭೆಯೊಂಬ ಬಳ್ಳಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ನಿದರ್ಶನವು ಇತರ ಕೊಂಬಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಅದರ ಸಹವಾಸ, ಬೇರಿನೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಾಂಗಗಳು ಅಥವಾ ಕುಡಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಬಯಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅದು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಎಲೆಗಳು, ಕಾರ್ಯಾಂಗ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾದುದು ಮಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅದರ ನಂತರ ಘಲ (ಹಣ್ಣುಗಳು). ಆದರೆ ಈ ಹಣ್ಣುಗಳು ಮೊದಲಿಗೆ ಬಹಳ ಸಣ್ಣಗಾತ್ರದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹುಳಿಂತಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವುಹಾತೋಟಗಾರನಿಗೆ

ಮೆಚ್ಚಿಯಾಗುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾತ್ರದ ದಾಕ್ಷಹಣ್ಣು ಗಳುಂಟಾಗಲು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಪ್ರುತಿಯೊಂದು ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ - ಶ್ರೀಸ್ತನ ದೇಹವಾದ ಸಭೆಯ ಪ್ರುತಿಯೊಂದು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಶ್ರೀಸ್ತನ ‘ಆತ್ಮನ ಘಲಗಳು’ ಸಹಾ. - ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಕ ಘಲಗಳಾದ ಸಾದುತ್ವ ನಮ್ಮತೆ, ತಾಳ್ಳು, ಸಹೋದರ ಕರುಣೆ, ನಂಬಿಕೆ, ನಿರೀಕ್ಷೆ, ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳು ಕಂಡುಬಾರದಿದ್ದಲ್ಲಿ - ಆ ಕೊಂಬಯೆ ಕೊಂಬೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಸಾರವನ್ನು ಹೀರುವುದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ಕಡಿಮು ಹಾಕಲಾಗುವುದು.

ಸುವಾತಾರ ಯುಗದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ದಯ ಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ‘ಆತ್ಮೀಕ ವರ್ಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾಏಗಾಗಲೇ ಕೆಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳು ಸಭೆಯ ಸಾಫನೆಗಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿದ್ದು ‘ಆತ್ಮೀಕ ಘಲ’ಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಅಮೋಸ್ಲರುಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಇಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ವರಗಳು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳು ಕೆಲವೊಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ (ಅ.ಕ್ರ. 2:4, 10:45 ನೋಡಿರಿ). ವಾಂತ್ರವಾದಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಿವೋನನೆಂಬಾವವನು ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಪವಿತ್ರತ್ವವರವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಆತನು ಅನ್ವಯಜನರಿಗೆ ನೀಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಅಮೋಸ್ಲರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದ ಆ ವರವನ್ನು ತನಗೂ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಮುಂದಾದಾಗ ಪೇತ್ರನು ಅವನನ್ನು ಗದರಿಸುತ್ತಾನೆ (ಅ.ಕ್ರ. 8:13-21 ನೋಡಿರಿ). ಇದೇ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೌವಾತಿಕನಾದ ಫ್ಲಿಪ್ಪನು ಸಹಾ ಸೂಚಕ ಕಾಂಪುಗಳನ್ನೂ, ವುಹ ತಾಂಪುಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೂ ತಾನೇ ನೇರವಾಗಿ ಈ ವರಗಳನ್ನು ತಾನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಿಸಿದವರಿಗೆ ನೀಡಲು ಶಕ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಅವರುಗಳನ್ನು ಅಮೋಸ್ಲರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳೂ, ಅಮೋಸ್ಲನಾದ ಪೊಲನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನೇಕ ವರಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗುವುವು ಅಥವಾ ವಿಫಲವಾಗುವುವು ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಮೂರ್ಖವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅಮೋಸ್ಲರೆಲ್ಲರೂ ತೀರಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಅಮೋಸ್ಲರು ಯಾರಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ವರಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೋ ಅವರು ಸಹಾ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಅಮೋಸ್ಲನು ಸದಾಕಾಲ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನಂಬಿಕೆ, ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯೊಂಬ ವರಗಳು (1 ಕೊರಿಂಥ 13:13) ಅದ್ಭುತ ವರಗಳಾಗಿರದೆ ಅವು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಘಲಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಆತನು

ಮತೊಂದೆದೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ - 1 ಕೋರಿಂಥ 13:8;
ಯೋಹಾನ 15:16.

ವರಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೋಸ್ತಲನು ವಿಶೇಷಿಸುವವುಗಳೆಂದರೆ - (1) ಅಮೋಸ್ತಲರು (2) ಪ್ರವಾದಿಗಳು (3) ತುಂಬಿರುವ ಚೋಧಕರುಗಳು. ಅಮೋಸ್ತಲರ ವರಗಳು ನಮ್ಮೆ ಬಳಿ ಇನ್ನೂ ಅವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಚೋಧನೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದವುಗಳೂ ಆಗಿದ್ದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಏನನ್ನೂ ಸೇರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಮೋಸ್ತಲರುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರುಗಳ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ಕುರಿಮಾರಿಯ ಹನ್ನೆರಡು ಅಮೋಸ್ತಲರುಗಳು ಹನ್ನೆರಡು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತಿದ್ದು ಸಭೆಯ ಮುಕುಟಗಳಂತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರುಗಳು ನೂತನ ಯೆರೂಸಲೇಮ್ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಮೆಹೊಂದಿದ ಸಭೆಯ ಹನ್ನೆರಡು ಅಸ್ತಿವಾರಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ (ಯೋಹಾನ 6:70 ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆ 12:1; 21:14 ನೋಡಿರಿ). ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಅಧವಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ಮತ್ತು ಚೋಧಕರುಗಳು, ದೇವರ ಸೇವಕರುಗಳ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವರ ಸಭೆಯವರ ವರಗಳು ಇನ್ನೂ ಅವೆ; ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಆತ್ಮವು ತತ್ತ್ವಾಂದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಚಮತ್ವಾರಿಕವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ತಲಾಂತುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಅಪೋಸ್ತೋಲಿಕ ಕೈಗಳನ್ನಿಡುವುದರಿಂದ ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾಃ ಚಮತ್ವಾರಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಚಿತವಾಗಿಯೂ ಮೊದಲಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬದಲಾಗಿ ಕರ್ತನು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸಾಫಾವಿಕ ಅರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇರೆಗೆ ಆತನ ಸೇವೆಗೆ ಸಜ್ಜಗೊಳಿಸುವನು: ಪರಂತು ನಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೊಡಿಸಿದರೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮೆ ಹೃದಯದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಕರ್ತನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮುಖ್ಯವಾದುದು; ಆತನು ತಾನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡವರನ್ನು (ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಆತ್ಮನ ಕಾರಣ) ತನ್ನ ವಿಶೇಷ ಸೇವಕರುಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ರಾಯಭಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಮೂರಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಅವರಿಗೆ ತಾನು ಬಯಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆತನ ವಿಶೇಷ ಸೇವಕನಾದ ಮೋಶೆಯು ನಿಧಾನ ಮಾತಾಳಿ ಯಾದುದರಿಂದ ಆತನ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅರೋನನ್ನು ಒದಗಿಸಿದನು.

ಈಗ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಅಧವಾ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಇರಬಹುದಾದರೂ ಅದೇ ಕರ್ತನು ಪವಿತ್ರತ್ವನೆಂಬ ತನ್ನ ನಿಯೋಗಿಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುದೆ, ಬಾಹ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂತೆ ಅದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಜಾಗರೂಕತೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಮಾಡದ ತನ್ನ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಆತ್ಮನಿಂದ ನಡಿಸಲ್ಪಡುವ ವುತ್ತು ಆತನ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಚೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ತನ ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ಚೋಧಕರುಗಳು, ಸುವಾರ್ತಿಕರು ಎಂದು ಯಾರು ತೋರ್ವೆದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೂ ಅವರನ್ನು ವಿವೇಚನಾಮಾರ್ವಕವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು. ತಮ್ಮನ್ನು ಚೋಧಕರುಗಳು, ಸುವಾರ್ತಿಕರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರ್ತನ ಜನರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೂಡದು. ಪವಿತ್ರತ್ವನ ವರಗಳಿಂದ ಯಾರನ್ನು ಕರ್ತನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅಂಥವರು ಯಾರಾರೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದರೆ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ನಿಷ್ಪೇ - ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಚೋಧನೆ ಮಾಡದೆ, ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಶಿಲುಬೆಯ ಮರಣದ ಬಗ್ಗೆ - ದೇವರ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ನಂಬಿಗಸ್ತರಿಗೆ ಚೋಧನೆ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ, ನಮಗಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು, ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ವಿವೇಕವನ್ನು ಆತನನ್ನು ನಂಬಿವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೋಧಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದು. ಯಾವನಾದರೂ ನಮ್ಮೆ ಬಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸುವಾರ್ತೆಯೋಡನೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ಅಂಥವನನ್ನು ಸತ್ಯದ ಚೋಧಕನನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಬಾರದು ಆದರೆ ಆತನನ್ನು ಸುಳ್ಳಿ ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆಯಿದೆ. ಆತನು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಅಧವಾ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಆತ್ಮ ಅಧವಾ ಪ್ರಭಾವವು, ಪವಿತ್ರತ್ವನು ಅಧವಾ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವವು ದೇವರ ಜನರಿಗೆ ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಪ್ರತ್ಯಾವಾಗಿ ಅಧವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಈಗ ಸಭೆಗೆ ಪಾಪ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಸಂಧಾನದ ವಾಹಿನಿಯಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಸಂಧಾನದ ವಾಹಿನಿಯಾಗಿದೆ. ಆಗ “ಆತ್ಮನೂ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯೂ - ಬಾ ಅನ್ನತಾರೆ. ಕೇಳುವವನು - ಬಾ ಅನ್ನಲಿ. ಬಾಯಾರಿದವನು ಬರಲಿ. ಇಷ್ಟವುಳ್ಳವನು ಜೀವಜಲವನ್ನು ಕ್ರಿಯವಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ” - ಪ್ರಕಟಣೆ 22:17.

* * * * *